



Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19, 10-816 Olsztyn, tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OTOCZENIA JEZIORA UKIEL W OLSZTYNIE – REJON ŁUPSTYCH



AUTORZY OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

OLSZTYN – GRUDZIEŃ 2015 r.

SPI S TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	9
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	27
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	29
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	29
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	30
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	36
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	38
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	40
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	42
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	46

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	56
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	58
12. PODSUMOWANIE.....	58
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	59

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OTOCZENIA JEZIORA UKIEL W OLSZTYNIE –
REJON ŁUPSTYCH”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXV/446/12 Rady Miasta Olsztyna z dnia 20 lipca 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego otoczenia jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 przytoczonej ustawy prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1235 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.108.2012.MT z dnia 27 września 2012 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.64.2012 z dnia 28 września 2012 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego otoczenia jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych.
- *Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego otoczenia jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych* sporządzone przez Eko-Investment Wojciech Kopiński, KOP-EKO Doradztwo Środowiskowe Kamilla Górską-Koplińską.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Bieszczad S., Sobota J. pod red. „Zagrożenia, ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczo-rolniczego”, Wyd. Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Wrocław 1999 r.
- Engel Z. „Ochrona środowiska przed drganiem i hałasem”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2001 r.
- Maciak F. „Ochrona i rekultywacja środowiska”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.
- Konecka-Betley K., Czępińska-Kamińska D., Janowska E. „Systematyka i kartografia gleb”, Wyd. SGGW, Warszawa 1999 r.
- Juda-Rezler K. „Oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza na środowisko”, Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2000 r.
- Wysocki C., Sikorski P. „Fitosocjologia stosowana”, Wyd. SGGW, Warszawa 2002r.
- Seneta W., Dolatowski J. „Dendrologia”, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2008 r.
- Mayer J., Schwegler H., „Wielki atlas drzew i krzewów”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Pott E., „Ptaki”, Wyd. Delta, Warszawa.
- Herczek A., Gorczyca J., „Płazy i gady Polski”, Wyd. Kubajak, Krzeszowice 2004 r.
- red. Kiryłow J., „Tereny zieleni jako przedmiot planowania miejscowego”, Wyd. SGGW, Warszawa 2005 r.
- Borowski J., Ile warte są drzewa w mieście, Architektura krajobrazu, 2010r.
- K. Lossow i in. Jeziora Olsztyna. Stan troficzny zagrożenia, Olsztyn 2005r.
- Nowakowski, Dulisz, Lewandowski „Ptaki Olsztyna”; EISet Olsztyn 2006r.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

1.2. CEL OPRAWOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Każda prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko zawiera oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego myślenia niż na konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera postanowienia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy wstępne, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,

- definicje ważniejszych pojęć użytych w treści uchwały, przyjęte na potrzeby planu,
- oznaczenia symboli i opis przeznaczenia terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi.
- Rozdział II – Ustalenie dotyczące wszystkich terenów objętych planem, zawierający:
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, oraz zasad kształtowania przestrzeni publicznych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - opis ustaleń dotyczących paramentów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania,
 - opis ustaleń dotyczących granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych,
 - opis ustaleń dotyczących szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
 - opis ustaleń dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
 - opis ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
 - zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi,
 - ustaleniu stawki stanowiącej podstawę określenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - dopuszczenie organizacji imprez masowych na terenie UT, US i ZP,
 - opis zadań dla realizacji celów publicznych w rozumieniu przepisów art. 2 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
- Rozdział 3 – Ustalenia szczegółowe – karty terenu, zawierający:
 - karty terenu dla poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonymi symbolami,
- Rozdział 4 – Postanowienia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w mieście Olsztynie, a także zapewnienie ochrony cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych obszaru.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych w projekcie planu funkcji oraz przyrodniczych terenu.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- 1) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN)
- 2) Tereny zabudowy usługowej (U)
- 3) Tereny usług oświatowych (UO)
- 4) Tereny usług turystyki (UT)
- 5) Tereny sportu i rekreacji (US)
- 6) Tereny zabudowy kultu religijnego (UK)
- 7) Tereny zieleni urządzonej (ZP)
- 8) Tereny zieleni nieurządzonej – krajobrazowe (Z)

- 9) Tereny lasu (ZL)
- 10) Tereny dróg publicznych (KDD, KDL)
- 11) Tereny dróg wewnętrznych (KDW)
- 12) Tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja (K).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i/lub dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza takie przeznaczenie funkcjonalne, które jest przeważające na danym terenie, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy, jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie terenu, które uzupełnia przeznaczenie podstawowe, w zakresie i na warunkach określonych w ustaleniach szczegółowych planu lub występuje zamiennie.

W granicach obszaru objętego projektem planu w celu ochrony wartości przyrodniczo – krajobrazowych wprowadzono ważne zasady zagospodarowania polegające między innymi na:

- Zakazie grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchni wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar.
- Ustaleniu zasad realizacji obiektów małej architektury, umieszczania tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń.
- Określeniu zasad lokalizacji miejsc postojowych dla rowerów.
- Zakazie realizacji powtarzalnych, typowych hal o charakterze magazynowym.
- Zakazie lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².
- Zakazie realizacji obiektów sportowych o funkcji związanej ze sportami motorowymi oraz związanych z używaniem broni palnej.
- Określeniu zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, dla całego obszaru objętego planem. Dawna wieś Łupstych objęta jest, zgodnie ze Studium Olsztyna, strefą częściowej ochrony konserwatorskiej – gdzie ustala się:
 - ochronę historycznego układu przestrzennego głównych ulic,
 - zachowanie proporcji, gabarytów i skali wiejskiej zabudowy historycznej – budynki o rzucie prostokątnym, układ kalenicowy,
 - zakaz lokalizowania obiektów dysharmonizujących – nie zachowujących skali zabudowy wiejskiej lub substandardowych,
 - zachowanie pozostałości kompozycji zieleni historycznej.

W granicach planu występują stanowiska archeologiczne wymienione w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków, oznaczone nr XCII i XCIII Olsztyn, na obszarze APZ 24 – 60 oznaczone numerami 19 i 20 – w przypadku realizowania inwestycji na obszarze stanowiska archeologicznego, przeprowadzenie badań archeologicznych odbywa się na zasadach określonych przepisami dotyczącymi ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

- Wprowadzeniu zapisu, że część terenu objętego opracowaniem położona na zachód od ulicy Żurawiej, wchodzi w skład Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny.
- Zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi.
- Nakazie odprowadzania ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. W przypadku prowadzenia usług gastronomicznych, ścieki, przed wprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy podczyścić w separatorze tłuszczów.

- Nakazie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do systemu kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; wody opadowe i roztopowe z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości należy odprowadzić do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu chłonności podłoża; dla nawierzchni utwardzonych należy stosować materiały i technologie umożliwiające wsiąkanie wód w podłoże; w przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej.
- Nakazie zaopatrzenia w wodę istniejącej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Ustaleniu dopuszczalnych poziomów hałasu dla chronionych terenów zainwestowanych odpowiednio do obowiązujących rozporządzeń wykonawczych do ustawy prawo ochrony środowiska:
 - dla terenów MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - dla terenów UO – jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
 - dla terenów U, UT, UK – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej;
 - dla terenów ZP i US – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
- Nakazie utrzymania rowów melioracyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Nakazie zachowania możliwie jak największym stopniu pojedynczych egzemplarzy starodrzewu, będących częściowo pozostałościami nasadzeń alejowych bądź, jako zieleni towarzysząca zabudowie. Natomiast teren wokół drzew należy zagospodarować w sposób zapewniający naturalną vegetację.
- Wprowadzeniu zapisu, że zadrzewienia porastające pas przybrzeżny jeziora oraz strefy litoralne podlegają ochronie, za wyjątkiem terenów zieleni urządzonej oznaczonych symbolem ZP2, usług turystyki oznaczonych symbolem UT2 i UT3 oraz sportu i rekreacji oznaczonych symbolem US1, gdzie dopuszcza się dostosowanie zieleni do potrzeb wiodących funkcji.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach terenu oznaczonego symbolem ZP1 występują skarpy o stromych zboczach i w zagospodarowaniu terenu należy przewidzieć ich ochronę w taki sposób, aby nie dopuścić do osuwania się mas ziemnych do jeziora.
- Wprowadzeniu zapisu, że parkingi terenowe należy projektować z uwzględnieniem drzew, przy stosowaniu zasady – drzewo co trzy stanowiska.
- Nakazie zaopatrzenia w ciepło w oparciu paliwa charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, a także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.
- Nakazie zaopatrzenia w ciepło z istniejącej sieci gazowej niskiego lub średniego ciśnienia poprzez jej rozbudowę; należy zachować normatywne odległości projektowanych obiektów i urządzeń od sieci gazowej, na podstawie właściwych przepisów.
- Wyznaczeniu nieprzekraczalnych linii zabudowy na rysunku projektu planu.
- Nakazie zaopatrzenia w energię elektryczną z istniejącej sieci elektroenergetycznej po rozbudowie i przebudowie; stacje transformatorowe i rozdzielnice elektryczne należy umieszczać w liniach

rozgraniczających dróg, na terenach zabudowy, zieleni lub wbudować w istniejącą lub projektowaną zabudowę; zapewnić dojazd ciężkim sprzętem i dostępność eksploatacyjną.

- Ustaleniu minimalnej liczby miejsc postojowych dla samochodów: dla gastronomii 25 m.p. na 100 miejsc użytkowych; dla plaż i kąpielisk 1m.p./10 jednoczesnych użytkowników obiektów; dla innych obiektów usługowych i handlowych 25 m.p. na 1000 m² powierzchni użytkowej.
- Ustaleniu liczbę miejsc postojowych dla rowerów, w ilości co najmniej 2 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej.
- Wprowadzeniu zapisu, że zagospodarowanie terenu objętego projektem planu powinno być podporządkowane wymogom ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 Olsztyn, w zasięgu którego stosuje się przepisy Prawa wodnego.
- Wprowadzeniu zapisu, że na terenie lasu (ZL) występuje czynna, napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV, wzdłuż której ustalono strefę ograniczonego użytkowania o szerokości 18 m w każdą stronę od osi linii; zasady zagospodarowania strefy zgodnie z przepisami odrębnymi.

W ustaleniach dotyczących zasad obsługi w zakresie komunikacji określono, że powiązanie terenu objętego opracowaniem z zewnętrznym układem komunikacyjnym odbywać się będzie ulicami Żurawia i Perkoza; ponadto w projekcie planu ustalono, że należy uwzględnić obsługę komunikacyjną terenów położonych poza planem, w granicach gminy Gietrzwałd, poprzez ulice Cyranki, Żurawia, Perkoza.

W granicach terenu objętego projektem planu wyznaczono tereny przestrzeni publicznych ogólnodostępnych tj.: tereny dróg oznaczone symbolami KDD, KDL i KDW; tereny zieleni urządzonej oznaczone symbolami ZP; tereny sportu i rekreacji oznaczone symbolami US, tereny lasu oznaczone symbolem ZL.

Na obszarze objętym projektem planu do zadań dla realizacji celów publicznych zaliczono:

- 1) budowę i utrzymanie dróg publicznych, dróg rowerowych, obiektów i urządzeń transportu publicznego i łączności publicznej;
- 2) budowę zewnętrznych sieci, obiektów i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu w zakresie zaopatrzenia w wodę, energię i gaz oraz odprowadzania ścieków i wód opadowych;
- 3) budowę publicznych obiektów sportowych, przedszkola.

1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
 - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.
 - b. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
 - c. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
 - d. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.
 - e. Dbłość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.
 - f. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
 - g. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.
 - h. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
 - i. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
 - j. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
 - k. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
 - l. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
 - m. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
 - n. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.

- o. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania przestrzenią, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:
 - a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
 - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
 - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.
 - d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.
- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.

Na podstawie klasyfikacji ośrodków osadniczych wg KPZK 2030 oraz cech ośrodków osadniczych uwzględniających potencjał miast: demograficzny, usługowy i gospodarczy, miasto Olsztyn w hierarchii sieci osadniczej w województwie warmińsko-mazurskim zostało wskazane jako ośrodek wojewódzki. Opracowanie planu miejscowego wpisuje się w działanie: *Dążenie do uzyskania wysokiej atrakcyjności przestrzeni miejskiej mającej wpływ na jakość życia mieszkańców.*

Obszar województwa Warmińsko-Mazurskiego należy do jednego z najbogatszych pod względem przyrodniczym regionów Polski, wyraźnie wyróżniającym się także w skali Europy. Efektywne i racjonalne korzystanie z dostępnych zasobów środowiska regionu stanowi kluczowy warunek rozwoju zrównoważonego, warunek konieczny dla dalszej poprawy jakości życia.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące ustalenia, działania i zasady w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego:

- ochrona różnorodności biologicznej, uzasadniona koniecznością zachowania, wzmocnienia oraz odbudowy funkcji ekosystemów i usług ekosystemowych, mających zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania społeczeństwa,
- zrównoważone wykorzystanie zasobów,
- ochrona najcenniejszych zasobów środowiska kulturowego,
- uwzględnienie działań w zakresie zwiększania i ochrony bioróżnorodności w polityce przestrzennej i w dokumentach planistycznych,
- zachowanie, wzbogacanie i pielęgnację terenów zieleni w miastach, jako ostoi przyrody dużej różnorodności, istotnie poprawiających warunki zamieszkania,
- ochronę charakterystycznych cech wszystkich typów krajobrazu,
- ograniczenie możliwości wprowadzania obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego,
- ochronę walorów widokowych szczególnych elementów krajobrazu, takich jak panoramy miast historycznych, dominanty architektoniczne i urbanistyczne, zespoły sakralne oraz parkowo-rezydencjonalne, punkty widokowe, uwzględniającą także strefy wglądu na obszary o wysokich walorach krajobrazowych (...),
- ochronę przedpola ekspozycji istotnych elementów krajobrazu, np. poprzez ograniczanie wprowadzania zabudowy, reklam wielkoformatowych, ekranów dźwiękochłonnych, farm wiatrowych np.

- stosowanie zasady kontynuacji w zakresie „dobrego sąsiedztwa”, z utrzymaniem tradycji miejsca oraz wykluczeniem rozwiązań dysharmonijnych,
- uwzględnianie kontekstu krajobrazowego w warunkach ochrony zespołów zabytkowych o wyjątkowych i unikatowych walorach, wskazanych w części dotyczącej środowiska kulturowego,
- zintegrowane podejście do gospodarowania terenami podnoszące efektywność w tworzeniu zielonej infrastruktury,
- zachowanie, odtwarzanie i wzbogacanie miejskich systemów ekologicznych, w tym związanych z wodami powierzchniowymi,
- zwiększenie reżimów gospodarowania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, odpadowej, rolnictwa i leśnictwa, lokalizowania ferm hodowlanych oraz funkcjonowania zakładów produkcyjno-usługowych w szczególności na obszarach, na których brak jest izolacji poziomów użytkowych wód podziemnych od powierzchni,
- realizację systemów kanalizacji sanitarnej i budowę lub modernizację oczyszczalni zapewniających odpowiedni stopień oczyszczania ścieków. Wskazuje się na potrzebę takich rozwiązań wokół jezior jako niezbędny element zabezpieczenia ekosystemów wodnych przed degradacją,
- zwiększenie ochrony zlewniowej w ochronie wszystkich typów wód – w celu zatrzymania procesu eutrofizacji,
- rozważne realizowanie funkcji rekreacyjnej i wypoczynkowej na wodach powierzchniowych z uwzględnieniem chłonności i pojemności turystycznej,
- ustanawianie stref ochrony ujęć wód oraz ich właściwe użytkowanie,
- zmniejszanie emisji niskiej z palenisk domowych poprzez zamianę paliw węglowych na paliwa niskoemisyjne,
- rozbudowę zbiorowych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
- zachowanie bezpiecznych odległości pomiędzy urządzeniami będącymi źródłem promieniowania elektromagnetycznego a obiektami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi i zwierząt,
- zapobieganie ruchom masowym ziemi oraz zabezpieczenie osuwisk z zachowaniem wartości przyrodniczych i krajobrazowych,

Plan województwa Warmińsko-Mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2014 Z UWZGLĘDNIENIEM PERSPEKTYWY NA LATA 2015 – 2018.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ekologicznej Państwa w województwie warmińsko-mazurskim, określającym zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców.

Program składa się z 4 podstawowych części obejmujących:

1. ogólną charakterystykę województwa (rozdział 2),
2. ocenę stanu zasobów środowiska, jego zagrożeń oraz stanu infrastruktury ochrony środowiska (rozdział 3),
3. założenia i uwarunkowania realizacji *Programu* (rozdział 4),
4. cele i priorytety ekologiczne *Programu*, harmonogram, środki realizacji (rozdziały 5-7),
5. zasady monitoringu *Programu* (rozdział 8).

Celem strategicznym *Programu* (...) jest ochrona zasobów naturalnych, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Głównymi wyznaczonymi priorytetami i kierunkami działań są:

- I. Doskonalenie działań systemowych.
- II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych.
- III. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące założenia kierunkowe Programu:

Priorytet I. Doskonalenie działań systemowych:

Kierunek: Uwzględnianie aspektów ekologicznych w planowaniu przestrzennym poprzez:

- Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska, gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wynikających z opracowań ekofizjograficznych, prognoz oddziaływania na środowisko.
- Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wyników monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie walorów przyrodniczych, jakości powietrza i wód oraz zagrożenia hałasem.

Priorytet II. Zapewnienie ochrony i racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych:

Kierunek: Ochrona przyrody i krajobrazu:

- Monitoring i uzupełnianie inwentaryzacji siedlisk i gatunków we wszystkich typach ekosystemów.
- Dokonywanie oceny aktualnych i potencjalnych zagrożeń dla zachowania różnorodności biologicznej.

Kierunek: Zapewnienie integralności przyrodniczej województwa:

- Zapewnienie ochrony i renaturalizacja zbiorowisk roślinnych towarzyszących ciekom wodnym, otaczających zbiorniki wodne i obszary podmokłe.

Kierunek: Ochrona różnorodności przyrodniczej w krajobrazie miejskim:

- Zachowanie, powiększanie i pielęgnacja terenów zielonych w miastach, jako obszarów rekreacji i ostoi przyrodniczych,
- Wprowadzanie do zieleni miejskiej nasadzeń rodzimych gatunków drzew i krzewów przy stopniowej eliminacji gatunków obcych.

Kierunek: Ochrona zasobów wód podziemnych

- Identyfikacja i weryfikacja głównych obszarów zasilania wód podziemnych i odpowiednie ich zagospodarowanie.
- Ustanowienie obszarów ochrony słabo izolowanych zbiorników wód podziemnych i stref ochrony ujęć wód oraz ich właściwe użytkowanie.

Kierunek: Ochrona powierzchni ziemi:

- Przeciwdziałanie erozji gleb poprzez wprowadzanie trwałej pokrywy roślinnej oraz stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych.
- Zapobieganie ruchom masowym ziemi i ich skutkom.

Priorytet III: Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego

Kierunek: Poprawa jakości powietrza:

- Redukcja emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego z procesów wytwarzania energii poprzez likwidację lokalnych kotłowni o dużej emisji i rozbudowę sieci ciepłowniczej, zamianę kotłowni węglowych na obiekty niskoemisyjne, instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych i budowę nowoczesnych sieci ciepłowniczych, prowadzenie kontroli prawidłowości eksploatacji urządzeń energetycznych, zmniejszanie zapotrzebowania na energię: stosowanie energooszczędnych technologii w gospodarce, dokonywanie termomodernizacji budynków.
- Instalowanie wysokosprawnych urządzeń ciepłowniczych i budowę nowoczesnych sieci ciepłowniczych.
- Ograniczenie emisji ze środków transportu poprzez: poprawę jakości dróg i organizacji ruchu kołowego.

Kierunek: Poprawa jakości wód:

- Rozbudowa sieci kanalizacyjnych.
- Osiąganie wymaganych prawem norm jakości ścieków oczyszczonych.
- Wyposażenie istniejących sieci kanalizacji deszczowej w urządzenia podczyszczające oraz budowa systemów kanalizacji deszczowej na terenach zurbanizowanych.

Kierunek: Doskonalenie systemu gospodarki odpadami:

- Realizacja złożeń realizacja *Planu gospodarki odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011-2016.*

Kierunek: Ograniczanie oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych:

- Uwzględnianie w planowaniu przestrzennym ochrony przed hałasem, stosownie do wymogów ustawy *Prawo ochrony środowiska*, między innymi poprzez właściwe kształtowanie przestrzeni urbanistycznej.
- Ocena stanu akustycznego dróg i linii kolejowych, których eksploatacja może powodować negatywne oddziaływanie akustyczne.

Projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, przyjęte sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej wpisuje się w cele i założenia Programu ochrony środowiska województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011 – 2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015 – 2018.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA MIASTA OLSZTYN NA LATA 2011-2014 Z PERSPEKTYWA DO ROKU 2018.

Program ochrony środowiska jest opracowaniem kompleksowo przedstawiającym politykę ekologiczną miasta, będącym równocześnie aktualnym źródłem informacji o ekologicznych uwarunkowaniach, a także spisem konkretnych zadań i zaleceń dla organów miasta oraz wszystkich jednostek korzystających ze środowiska.

Program ochrony środowiska określa:

- Ogólną charakterystykę i ocenę zasobów oraz walorów środowiska przyrodniczego miasta,
- Stan i tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego,
- Podstawowe źródła przeobrażeń środowiska przyrodniczego,
- Ograniczenia i szanse rozwoju miasta wynikające ze stanu i przeobrażeń środowiska łącznie z rankingiem zagrożeń ekologicznych,
- Cele i kierunki działań w zakresie ochrony środowiska na następne lata,
- Zadania inwestycyjne i pozainwestycyjne Olsztyna w zakresie ochrony środowiska,
- Zestawienie kosztów realizacji programu i dokonanie oceny źródeł finansowania programu,
- Harmonogram realizacji programu,
- Metody kontroli, monitorowania skutków realizacji programu i oceny realizacji zamierzonych celów,
- Uwarunkowania realizacyjne Programu, jego wdrożenie i monitoring.

Naczelną zasadą przyjętą w przedmiotowym programie jest zasada zrównoważonego rozwoju w celu umożliwienia lepszego zagospodarowania istniejącego potencjału Olsztyna (zasobów środowiska, surowców naturalnych, obiektów, sprzętu, jak i ludzi oraz wiedzy). Kompleksowość zagadnień ochrony środowiska, a także zakres przeobrażeń na terenie Olsztyna wymusiły wyznaczenie określonych celów średniookresowych i priorytetowych, a także sprecyzowanie konkretnych zadań z zakresu wielu aspektów ochrony środowiska.

W Programie wyznaczono 5 ekologicznych celów priorytetowych, których rozwiązanie ma się przyczynić do poprawy stanu środowiska.

Analizowany projekt planu wpisuje się w następujące cele określone w Programie:

- Planowanie przestrzeni Miasta Olsztyn zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem walorów przyrody ożywionej i nieożywionej.
- Wzmocnienie systemu zarządzania środowiskiem oraz podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa.
- Ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody
- Ograniczenie uciążliwości hałasu komunikacyjnego.
- Poprawa jakości komponentów środowiska przyrodniczego, przede wszystkim powietrza atmosferycznego i wód powierzchniowych.

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

(Uchwała Nr XXVIII/553/13 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 25.06.2013 r. z późn. zm. w sprawie przyjęcia Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025).

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy*, przy czym:

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.
- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń*. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. zwiększenie zewnętrznej dostępności komunikacyjnej oraz wewnętrznej spójności – rozumiane w możliwie szerokim znaczeniu obejmujące: połączenia drogowe, kolejowe, lotnicze i wodne, a także sieci teleinformatyczne oraz infrastrukturę związaną z przejściami granicznymi;
- B. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- C. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, przyjęte sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2011 – 2016.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2011-2016 stanowi realizację przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy, jak również ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wojewódzki plan gospodarki odpadami jest zgodny z przepisami prawa krajowego i unijnego w zakresie gospodarki odpadami oraz z zapisami zawartymi w Krajowym planie gospodarki odpadami 2014 i służy realizacji zawartych w nim celów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami opracowany został w celu osiągnięcia celów założonych w polityce ekologicznej państwa, wdrażania hierarchii postępowania z odpadami oraz zasady bliskości, a także stworzenia w województwie zintegrowanej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

W *Planie (...)* zawarto m.in. kierunki działań, które służyć mają realizacji przyjętych celów, zadania przewidziane do realizacji w zakresie gospodarki odpadami wraz ze wskazaniem terminu ich wykonania, wykonawcy i źródeł finansowania. Ponadto w opracowaniu określono podział województwa na regiony gospodarki odpadami komunalnymi, wskazano regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych oraz instalacje do zastępczej obsługi regionów.

Zgodnie z Kpgo 2014 jako główne cele w gospodarce odpadami w województwie warmińsko-mazurskim przyjmuje się:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB;
- zwiększenie udziału odzysku, w tym w szczególności odzysku energii z odpadów, zgodnego z wymogami ochrony środowiska;
- zmniejszenie ilości wszystkich odpadów kierowanych na składowiska odpadów;
- wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów;
- współpraca z ministrem właściwym do spraw środowiska przy prowadzeniu bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami (BDO);
- minimalizację ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych przy jednoczesnym zwiększaniu ilości tych odpadów poddawanych procesom odzysku;

- rozwój systemu zbierania odpadów niebezpiecznych ze źródeł rozproszonych, z uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że zagospodarowanie odpadów komunalnych będzie się odbywało zgodnie z postanowieniami uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn.

STRATEGIA ROZWOJU OLSZTYNA.

Zgodnie z wizją określoną w dokumencie Olsztyn w 2020 r. to *nowoczesna aglomeracja z dobrze rozwiniętymi funkcjami metropolitalnymi, tworzona przez unikatowe środowisko przyrodnicze, wyjątkową jakość życia i konkurencyjne warunki prowadzenia biznesu.*

Strategia rozwoju Olsztyna operuje dwoma poziomami celów, tj. celami strategicznymi i celami operacyjnymi. Strategia rozwoju Olsztyna określa cztery cele strategiczne Miasta:

- A. Wzrost poziomu kapitału społecznego
- B. Wzrost napływu kapitału inwestycyjnego
- C. Wzrost innowacyjności
- D. Rozwój funkcji metropolitalnych.

Projekt planu jest zgodny z celem operacyjnym D4. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i wysokiej jakości środowiska przyrodniczego.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OLSZTYNA.

Obszar objęty projektem planu zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyn położony jest w strefie O2 – Strefa otoczenia Jeziora Krzywego.

Strefa O2 jest drugim co do wielkości i zasobów przyrodniczych, po terenie Miejskim, elementem Miejskiego Systemu Środowiska Naturalnego. Na obszarze strefy występują rozległe tereny lasów gminnych i część kompleksu leśnego Nadleśnictwa Kudypy. W zachodniej części strefy na terenach położonych między osiedlami Gutkowo a linią brzegową jeziora znajdują się dwie doliny. W sąsiedztwie drogi łączącej Gutkowo z Łupstychem (ulica Żurawia) – „Żurawia Dolina” oraz dolina zarastającego Jeziora Sgnitek na południe od Osiedla Gutkowo. Obydwa obszary wyróżniają się dużą różnorodnością środowiska z cennymi zespołami flory i fauny a w szczególności awifauny.

➤ *Dla utrzymania i ochrony istniejących zasobów środowiska naturalnego; w celu uniknięcia jego degradacji, przy jednoczesnym korzystaniu z walorów turystycznych, sportowych, rekreacyjnych, należy:*

- *Zapewnić korzystanie z terenów w strefie w sposób zorganizowany przestrzennie i technicznie,*
- *Koncentrować projektowaną zabudowę i zagospodarowanie terenów turystycznych, sportowych, rekreacyjnych w lokalnych zespołach pozostawiając wolne od zabudowy rozległe tereny zieleni nieurządzonej - krajobrazowej, parkowej i urządzonej,*
- *Tworzyć z zabudowy i urządzonych terenów przyległych strefy buforowe, koncentrujące na swym obszarze większość uczestników turystyki, sportu i rekreacji,*
- *Prowadzić zrównoważony rozwój funkcji turystyczno, sportowo, rekreacyjnych przy zachowaniu i eksponowaniu walorów przyrodniczo – krajobrazowych,*
- *Chronić tereny leśne, tereny zieleni krajobrazowej oraz zieleń porastającą pasy przybrzeżne jeziora wraz z strefami litoralnymi na większości obszaru strefy – za wyjątkiem terenów koncentracji usług turystyczno, sportowo, rekreacyjnych,*
- *Przystosować obszary leśne, zieleni nieurządzonej - krajobrazowej i strefy przybrzeżnej dla potrzeb rekreacji, sportu i wypoczynku poprzez wprowadzenie fragmentów zieleni urządzonej, parkowej a także wykonanie ciągów pieszych, ścieżek rowerowych, crosów, nartostrad, tras konnych itp. – kanalizujących ruch*

uczestników w wydzielonych strefach i korytarzach, dla ochrony pozostałych terenów,

- Utrzymać i rozwijać powiązania systemu z odpowiednimi terenami otoczenia jeziora Kortowskiego, Redykajny, Żbik, oraz obszarem Lasu Miejskiego,
 - Prowadzić działania zmierzające do poprawy jakości wód Jeziora Krzywego, a w tym głównie likwidacja źródeł zanieczyszczeń i podczyszczanie ścieków deszczowych.
- W granicach strefy należy objąć ochroną tereny cenne przyrodniczo i zagrożone, w szczególności:
- dolinę leśno – krajobrazową „Żurawia Dolina”,
 - wody i otoczenie zarastającego Jeziora Sgnitek,
 - zagrożoną osuwiskami skarpę Jeziora Krzywego w rejonie Osiedla Gutkowo,

W strefie funkcjonalno – przestrzennej Otoczenie Jeziora Krzywego występują obszary problemowe:

- częściowej ochrony konserwatorskiej - B36 obejmującą tereny historycznej zabudowy wsi Łupstych.
- strefa obserwacji archeologicznej OW obejmująca tereny przyległe do linii brzegowej Jeziora Krzywego w rejonach wsi Łupstych, osiedla Gutkowo i osiedla Likusy, tereny zawarte między Jeziorem Sukiel, a Jeziorem Krzywym oraz tereny w rejonie Plaży Miejskiej.

Granice obszarów problemowych ochrony konserwatorskiej oraz strefy obserwacji archeologicznej przedstawione zostały na rysunku Studium, a szczegółowe wytyczne dotyczące zasad ich ochrony znajdują się w rozdziale Studium obejmującym kierunki - „Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej i krajobrazu kulturowego”.

Zasady obsługi infrastrukturą techniczną:

- Zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej; zakazuje się stosowania: indywidualnych ujęć wody,
- Odprowadzenie ścieków sanitarnych na oczyszczalnię ścieków poprzez istniejący i projektowany system kanalizacyjny;
- Odprowadzenie ścieków deszczowych do odbiorników istniejącą i projektowaną siecią kolektorów i kanałów deszczowych z oczyszczeniem, zgodnie z przepisami odrębnymi. Wprowadza się nakaz odprowadzenia ścieków deszczowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic, placów i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej; zaleca się stosowanie miejscowej retencji wód opadowych oraz miejscowe zagospodarowanie wód opadowych z pozostałych powierzchni. Stopień oczyszczenia ścieków deszczowych powinien być zgodny z właściwymi przepisami odrębnymi,
- Zasilanie w gaz z istniejącej sieci gazowej średniego ciśnienia,
- Zaopatrzenie w ciepło należy zapewnić indywidualnie, w oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub inne, ekologiczne źródła energii.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej sieci elektroenergetycznej 110 kV, 15 kV i 0,4 kV oraz stacji transformatorowych 110/15 kV i 15/0,4 kV. Na terenie miejscowości Łupstych, w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących linii elektroenergetycznych 110 kV, należy przewidzieć możliwość wybudowania nowej stacji elektroenergetycznej 110/15 kV (jako lokalizacji alternatywnej dla Dajtek lub Gronit) wraz z wykonaniem powiązań 15 kV do lokalnych sieci 15 kV w obszarach – Dajtki, Gronity, Kudypy, Kortowo, Gutkowo, Łupstych.
- Realizację zewnętrznych sieci i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu wraz z przyłączeniami działek budowlanych w zakresie zaopatrzenia w: energię elektryczną, energię cieplną i gaz przewodowy zapewniają odpowiednio właściwe przedsiębiorstwa energetyczne w trybie przepisów prawa energetycznego.
- Ustalonymi obszarami lokalizacji sieci infrastruktury technicznej i urządzeń z nimi związanych są tereny w liniach rozgraniczających dróg publicznych i przejść pieszych, tereny zieleni oraz wyodrębnione tereny infrastruktury technicznej. W uzasadnionych technicznie przypadkach, dopuszcza się lokalizację ww. sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w pozostałych terenach funkcyjnych.

- *W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu należy bezwzględnie zawierać:*
 - *zapisy dotyczące gwarancji udostępniania terenu (w postaci pasów eksploatacyjnych) pod nowoprojektowane i istniejące sieci i urządzenia,*
 - *informacje dotyczące istniejącego uzbrojenia,*
 - *informację, że koszt przebudowy istniejących urządzeń i sieci ponosi Wnioskodawca ewentualnej przebudowy.*
- *Przebieg sieci, lokalizacja urządzeń infrastruktury technicznej i szerokości pasów eksploatacyjnych sieci należy uściślić na etapie projektu budowlanego na podstawie warunków wydanych przez dysponenta sieci. Zapewnienie pasów eksploatacyjnych obowiązuje również przy projektowaniu i realizacji trwałych elementów zagospodarowania terenu w postaci: tarasów, małej architektury, urządzeń sportowo-rekreacyjnych, ogródków kawiarnianych, itp. na terenach zieleni.*
- *Prowadzenie sieci uzbrojenia na terenach projektowanych ulic wymaga opracowania kompleksowego projektu zagospodarowania ulicy wraz z uzbrojeniem.*

Zgodnie ze Studium w granicach terenu wyznaczono następujące obszary (wyznaczające kierunki przestrzennego zagospodarowania przestrzennego):

- usług turystyki, sportu i rekreacji,
- mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej,
- zieleni nieurządzonej – krajobrazowej,
- zieleni urządzonej, parkowej i izolacyjnej,
- lasów ochronnych.

W nawiązaniu do wytycznych Studium kierunkami zachowania i zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczenia terenów

A. w granicach terenów usług turystyki, sportu i rekreacji, zieleni nieurządzonej - krajobrazowej oraz zieleni urządzonej, są:

- Priorytetem zmian w strukturze przestrzennej strefy O2 jest wprowadzenie różnorodnych form usług turystyki, sportu i rekreacji jako funkcji dominujących,
- Dominująca funkcja turystyczna, sportowa, rekreacyjna dotyczy zarówno zagospodarowania wydzielonych działek budowlanych jak pozostałych terenów strefy O2 oraz wód powierzchniowych,

Wykorzystanie terenów na funkcje turystyczne, sportowe i rekreacyjne należy planować odpowiednio do położenia: rejon Gutkowo – Łupstych stanowi obszar o przeważających terenach zieleni nieurządzonej – krajobrazowej z nielicznymi fragmentami zabudowy o niskiej intensywności,

- Realizacja zabudowy i zagospodarowanie terenów na funkcje turystyczne, sportowe i rekreacyjne przy zachowaniu zasad zrównoważonego rozwoju dla naturalnego środowiska i eksponowania jego walorów przyrodniczo – krajobrazowych,
- Przestrzeganie wysokich standardów architektury projektowanych obiektów i zagospodarowania terenów,
- Zachowanie skali zabudowy w parametrach wysokości i wielkości projektowanych obiektów w odniesieniu do zieleni krajobrazowej.
- Urządzenie zagospodarowania bezpośredniego otoczenia działek budowlanych w formie zieleni urządzonej i parkowej,
- Przystosowanie zieleni nieurządzonej - krajobrazowej dla potrzeb sportu, rekreacji i wypoczynku w formie lokalnych przekształceń w zielenią urządzonej i parkową (boiska sportowe, terenowe urządzenia sportowo – rekreacyjne, pola golfowe, trasy narciarskie, crosy rowerowe, polany wypoczynkowe, plaże, punkty widokowe itp.),
- Połączenie całości zagospodarowania strefy systemem ciągów spacerowych (a w tym bulwarów i promenad nadbrzeżnych) oraz ścieżek rowerowych,

B. w granicach lasów ochronnych:

- Zachowanie i wyłączenie z zabudowy obszaru leśnego – części kompleksu leśnego Nadleśnictwa Kudypy,

- Utrzymanie w naturalnej formie drzewostanów i strefy litoralnej linii brzegowej Jeziora Krzywego,
 - Przystosowanie do funkcji rekreacyjno – wypoczynkowej obszaru leśnego przez prowadzenie ciągów pieszych i ścieżek rowerowych tworzących południowe zamknięcie pętli spacerowo – rowerowej wokół jeziora
- C. W granicach obszarów mieszkalnictwa:
 - Utrzymanie i rozwój mieszkalnictwa z przeważającą zabudową jednorodziną w rejonie wsi Łupstych,
 - Utrzymanie lokalnych działek zabudowy mieszkaniowej istniejącej na terenie strefy,
 - Preferowanie przekształceń zabudowy mieszkaniowej położonej w sąsiedztwie linii brzegowej jeziora na funkcje turystyczne, sportowo – rekreacyjne.

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO JEZIORA UKIEL W OLSZTYNIE UCHWALONY UCHWAŁĄ NR XXII/372/12 RADY MIASTA OLSZTYNA Z DNIA 25 KWIEŚNIA 2012 ROKU.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jeziora Ukiel w Olsztynie obejmuje cały obszar jeziora o powierzchni około 412 ha. Celem regulacji zawartych w planie jest optymalne wykorzystanie potencjału jeziora dla funkcji sportowych, turystycznych i rekreacyjnych oraz jednocześnie zapewnienie ochrony przed nadmierną antropopresją.

Na obszarze planu ustalono następujące przeznaczenie terenu – obszar wód powierzchniowych jeziora, z dopuszczeniem funkcji sportowej, turystycznej i rekreacyjnej oraz z możliwością prowadzenia gospodarki rybackiej.

W planie wprowadzono wyjaśnienia ważniejszych pojęć tj.:

- usługi nieuciążliwe – należy przez to rozumieć usługi, których funkcjonowanie nie powoduje przekroczenia żadnego z parametrów dopuszczalnego poziomu szkodliwych lub uciążliwych oddziaływań na środowisko poza zajmowanym terenem inwestycji, w rozumieniu przepisów ochrony środowiska,
- nieprzekraczalna linia zabudowy dla zabudowy kubaturowej, jest to linia poza którą nie można sytuować obiektów kubaturowych; linię tę mogą przekraczać, tarasy, schody zewnętrzne, pomosty oraz balkony i wykusze tych obiektów.
- wysokość zabudowy – jest to wysokość mierzona od najniższego poziomu terenu przylegającego do budynku lub od poziomu wody, przylegającej do budynku, do najwyższego położonego punktu pokrycia dachu lub też wysokość zabudowy określona liczbą kondygnacji nadziemnych,
- urządzenia rekreacyjno – sportowe – oznaczają pomosty, kładki, urządzenia techniczno – funkcjonalne do nart wodnych, urządzenia związanych z obsługą sprzętu pływającego.

Z uwagi, że obszar objęty projektem planu obejmuje tereny przyległe do jeziora Ukiel, w poniższej tabeli zacytowano ustalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Jeziora Ukiel w Olsztynie mające wpływ na sposób zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie jeziora oraz wskazano w jaki sposób zostały one uwzględnione w analizowanym projekcie planu.

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO JEZIORA UKIEL W OLSZTYNIE	PROJEKT MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OTOCZENIA JEZIORA UKIEL W OLSZTYNIE – REJON ŁUPSTYCH
<i>Zieleń wysoką porastającą przybrzeżny pas jeziora przeznacza się do zachowania, wyjątek od powyższej zasady stanowi zieleń kolidująca z funkcjonowaniem i zagospodarowaniem terenów przy obiektach sportowych, turystycznych i rekreacyjnych, niezbędną wycinkę należy uzgodnić z odpowiednim organem ochrony środowiska.</i>	<i>Zadrzewienia porastające pas przybrzeżny jeziora oraz strefy litoralne podlegają ochronie, za wyjątkiem terenów zieleni urządzonej ZP2, usług turystyki UT2 i UT3 oraz sportu i rekreacji US1, gdzie dopuszcza się dostosowanie zieleni do potrzeb wiodących funkcji.</i>

<p><i>Strefy litoralne jezior porośnięte roślinnością szuwarową oraz skarpy nadjeziorne wraz z zielenią, która pełni funkcję glebochronną oraz wspomagającą stateczność zbocza, należy chronić w stanie naturalnym, jako szczególnie ważne dla środowiska przyrodniczego, nie dotyczy to linii brzegowej terenów przy obiektach sportowych, turystycznych i rekreacyjnych</i></p>	<p><i>Zadrzewienia porastające pas przybrzeżny jeziora oraz strefy litoralne podlegają ochronie, za wyjątkiem terenów zieleni urządzonej ZP2, usług turystyki UT2 i UT3 oraz sportu i rekreacji US1, gdzie dopuszcza się dostosowanie zieleni do potrzeb wiodących funkcji. W granicach terenu ZP1 występują skarpy o stromych zboczach, w zagospodarowaniu terenu należy przewidzieć ich ochronę w taki sposób, aby nie dopuścić do osuwania się mas ziemnych do jeziora.</i></p>
<p><i>Istniejące, naturalne dopływy i odpływy z jeziora pozostają jednym z podstawowych czynników decydujących o istnieniu pewnej równowagi hydrograficznej pomiędzy poziomem wody w jeziorze Ukiel a poziomem wody w gruntowych. Próba likwidacji tego rodzaju cieku powierzchniowego może doprowadzić do okresowego (wieloletniego) zachwiania ustalonej równowagi pomiędzy stanami wody w jeziorze i wód gruntowych. Główne cieki oznaczono na zał. graficznym i wprowadza się zakaz ich likwidowania, dopuszczając jedynie ich regulację.</i></p>	<p><i>Rowy melioracyjne – przeznaczone do utrzymania wg przepisów odrębnych; dopuszcza się regulację przebiegu, szerokości i ich skanalizowanie, rowy melioracyjny które pozostaną otwarte, na terenach zielonych należy wkomponować w zagospodarowanie terenu jako element krajobrazowy.</i></p>
<p><i>Każdy obiekt budowlany przeznaczony na pobyt ludzi, powinien mieć zapewnioną możliwość przyłączenia do zewnętrznych, komunalnych sieci: elektroenergetycznej, wodociągowej i kanalizacji sanitarnej. Zakazuje się odprowadzania ścieków sanitarnych do jeziora oraz stosowania: indywidualnych ujęć wody, zbiorników bezodpływowych na gromadzenie ścieków sanitarnych i indywidualnych oczyszczalni ścieków. Dopuszcza się lokalizację punktów czerpania wody z wód powierzchniowych do celów przeciwpożarowych, technologicznych i porządkowych. Na terenach nabrzeży przeznaczonych do obsługi sprzętu wodnego zaleca się zastosowanie wyposażenia w urządzenia do odbioru ścieków sanitarnych, zaopatrzenia w wodę i zaopatrzenia w energię elektryczną. Zasady przyłączy do w.w. sieci powinny być określone w stosownych warunkach technicznych wydawanych na podstawie właściwych przepisów odrębnych.</i></p>	<p><i>W ustaleniach projektu planu w § 12 Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dla całego obszaru w granicach planu opisano ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w tym zaopatrzenia w: wodę, energię elektryczną, ciepło, gaz, łącza telefoniczne; przedstawiono możliwości odprowadzenia wód opadowych i roztopowych oraz ścieków bytowych. Obszar objęty planem wchodzi w skład aglomeracji Olsztyn, wyznaczonej Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 14/73/14 z dnia 30 grudnia 2014, w której wprowadzono zasadę odprowadzenia ścieków komunalnych poprzez system kanalizacji sanitarnej na oczyszczalnię ścieków "Łyna", z uwzględnieniem ustaleń uchwały projektu planu.</i></p>
<p><i>Wody deszczowe z obszaru zabudowy osiedlowej przyległej do jeziora, odprowadzane są, po usunięciu zawieszin i ropopochodnych do jeziora lub do rzeki Łyny – poza zlewnię jeziora. Dopuszcza się odprowadzenie tylko oczyszczonych ścieków deszczowych do jeziora – stopień oczyszczenia tych ścieków powinien być zgodny z właściwymi przepisami odrębnymi.</i></p>	<p><i>Odprowadzenie i oczyszczanie wód opadowych i roztopowych:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>a) wprowadza się nakaz odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczytelnych ulic i parkingów do systemu kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji,</i> <i>b) wody opadowe i roztopowe z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości należy odprowadzić do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu wodochłonności podłoża. Dla nawierzchni utwardzonych należy stosować materiały i technologie umożliwiające wsiąkanie wód w podłoże. W przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej.</i>

<p>Zaopatrzenie w ciepło obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi należy zapewnić z indywidualnych lub ze scentralizowanych, źródeł ciepła w oparciu o gaz ziemny, olej opałowy, drewno, energię elektryczną lub odnawialne źródła energii, zaopatrzenie w gaz przewodowy, w energię elektryczną oraz obsługa telekomunikacyjna - zgodnie z warunkami technicznymi i ekonomicznymi określonymi przez operatorów sieci.</p>	<p>Zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy należy realizować, stosując do celów grzewczych i technologicznych paliwa charakteryzującego się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosując do ich spalania urządzenia charakteryzujące się wysokim stopniem sprawności, dopuszcza się także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.</p>
<p>Do linii brzegowej jeziora musi być zapewniony dostęp, zgodnie z przepisami odrębnymi - ustawą prawo wodne oraz obowiązującymi planami zagospodarowania przestrzennego.</p>	<p>Zgodnie z przepisami odrębnymi, zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu, a także zakazywania lub uniemożliwiania przechodzenia przez ten obszar.</p>
<p>Do obiektów na wodzie, będących elementem poszczególnych plaż, przystani i innych funkcji zlokalizowanych poza granicą planu i stanowiących z tymi obiektami jedność funkcjonalno-użytkową, ustala się obsługę komunikacyjną (dojazdy i parkingi) taką, jak dla tych funkcji na przyległych terenach nabrzeża, zgodnie z ustaleniami obowiązujących planów miejscowych. Zgodnie z przepisami odrębnymi, warunkiem lokalizacji budynków i urządzeń z nimi związanych jest dostęp do dróg publicznych. Na terenach bez obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dojazd do obiektów przewiduje się istniejącymi drogami publicznymi oraz drogami wewnętrznymi i zjazdami, które mają być wydzielone przed realizacją tych obiektów.</p>	<p>W ustaleniach szczegółowych dla wydzielonych terenów elementarnych określono sposób obsługi komunikacyjnej.</p>
<p>Dopuszczalna jest budowa urządzeń i obiektów m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - plaż i kąpielisk w miejscach oznaczonych na załączniku graficznym, z niezbędną infrastrukturą, w tym urządzeń rekreacyjno-sportowych, - ciągów pieszych zlokalizowanych na pomostach oraz pomostów z funkcją rekreacyjną jako wiodącą wraz z niezbędną infrastrukturą, w tym urządzeń rekreacyjni - sportowych w miejscach oznaczonych na załączniku graficznym. 	<p>Na części wydzielonych terenów elementarnych wzdłuż brzegów jeziora Ukiel dopuszczono możliwość realizacji urządzeń i obiektów związanych ze sportem i rekreacją tj.: plaże i kąpieliska oraz pomosty. Lokalizacje zostały wyznaczone w oparciu o Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyna oraz w nawiązaniu do ustaleń Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Ukiel w Olsztynie.</p>

UCHWAŁA NR VIII/207/15 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO Z DNIA 24 CZERWCA 2015 R. W SPRAWIE WYZNACZENIA OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU DOLINY ŚRODKOWEJ ŁYNY.

Część obszaru objętego projektem planu miejscowego położona na zachód od ulicy Żurawiej znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, dla którego zastosowanie mają przepisy Uchwały nr VIII/207/15 Sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. z 2015 r. poz. 2748).

Zgodnie z przepisami w/w uchwały na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny obowiązują następujące ustalenia:

1. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru,
2. ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru,

3. ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru.

W poniższej tabeli zestawiono wykaz zakazów wprowadzonych przepisami uchwały oraz wyjaśnienie, w jaki sposób zostały one uwzględnione w projekcie planu. Zakazy, o których mowa poniżej nie dotyczą:

1. wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
2. prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
3. realizacji inwestycji celu publicznego.

Lp.	Zakazy obowiązujące na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny	Ustalenia projektu planu
1	<p>Zakaz zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką.</p>	<p>Obszar projektu planu obejmuje tereny zabudowane i zagospodarowane, tereny niezabudowane porośnięte roślinnością ruderalną i synantropijną, tereny położone wzdłuż brzegów jeziora Ukiel porośnięte zadrzewieniami i zakrzewieniami, enklawy zadrzewień i zakrzewień, zadrzewienia wchodzące w skład kompleksu leśnego, roślinność w formie zieleni urządzonej towarzysząca zabudowie, pojedyncze drzewa i krzewy rosnące na miedzach stanowiące potencjalne miejsca bytowania gatunków fauny. Roślinność wchodząca w skład kompleksu leśnego (w granicach tereny oznaczonego symbolem LS), zadrzewienia nadwodne oraz enklawy zadrzewień pomiędzy terenami zagospodarowanymi zgodnie z ustaleniami projektu planu zostaną zachowane w istniejącym stanie, dlatego też pozostaną jako potencjalne miejsca bytowania i żerowania zwierząt (głównie ptaków).</p> <p>W czasie wizji terenowych obserwowano zwierzęta (głównie ptaki i płazy) związane z środowiskiem wodnym jeziora Ukiel – przebywające w strefie litoralnej jeziora porośniętej roślinnością szuwarową. Ponieważ jezioro Ukiel objęte jest obowiązującym <i>Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jeziora Ukiel w Olsztynie</i> (Uchwała nr XXII/372/12 Rady Miasta Olsztyna z dnia 25 kwietnia 2012 r.) w analizowanym projekcie planu nie odnosiło się do wód jeziora Ukiel. W w/w planie miejscowym w par. 6 wprowadzono zapis, że strefy <i>litoralne jezior porośnięte roślinnością szuwarową oraz skarpy nadjeziorne wraz z zielenią, która pełni funkcję glebochronną oraz wspomagającą stateczność zbocza, należy chronić w stanie naturalnym, jako szczególnie ważne dla środowiska przyrodniczego, nie dotyczy to linii brzegowej terenów przy obiektach sportowych, turystycznych i rekreacyjnych.</i></p> <p>Ponadto w analizowanym projekcie planu wprowadzono zapisy chroniące zadrzewienia porastające pas przybrzeżny jeziora oraz strefy litoralne.</p>
2	<p>Zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>Zakaz, nie dotyczy:</p> <ul style="list-style-type: none"> – realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu; – realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na 	<p>W ustaleniach projektu planu w Rozdziale 2 § 9 ust. 1 wprowadzono zapis, że część terenu objętego projektem planu położona na zachód od ulicy Żurawiej, położona jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny. W tej części terenu objętej opracowaniem wydzielono <i>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN1, MN2, MN3MN4, MN5 MN6), Tereny zabudowy usługowej (U1), Tereny zieleni nieurządzonej – krajobrazowej (Z1, Z2), Tereny zieleni urządzonej (ZP6), Teren lasu (ZL), Tereny dróg publicznych (KDD1, KDD3, KDD4, KDD5, KDD6) i Tereny dróg wewnętrznych (KDw).</i></p>

	<i>Środowisko, dla których regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.</i>	
3	Zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych.	W projekcie planu wprowadzono następujące ustalenia respektujące zakaz: <ul style="list-style-type: none"> • W Rozdziale 2 § 9 ust. 1 wprowadzono zapis, że część tereny objętego projektem planu wchodzi w skład Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują ustalenia i zakazy określone Uchwałą nr VIII/207/15 Sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. z 2015 r. poz. 2748). • W Rozdziale 2 § 6 ust. 5 wprowadzono zapis, że w granicach planu występują pojedyncze egzemplarze starodrzewu, częściowo będące pozostałościami nasadzeń alejowych bądź jako zieleń towarzysząca zabudowie – oznaczone na załączniku graficznym jako zieleń historyczna. Są one przeznaczone w możliwie jak największym stopniu do zachowania, natomiast teren wokół drzew należy zagospodarować w sposób zapewniający naturalną wegetację.
4	Zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu. <i>Zakaz nie dotyczy:</i> 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m ³ /rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152).	Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się wydobywania do celów gospodarczych skał, torfu ani skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.
5	Zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych. <i>Zakaz nie dotyczy:</i> 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej; 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m ³ /rok na podstawie	W ustaleniach projekt planu w Rozdziale 2 § 9 ust. 1 wprowadzono zapis, że część tereny objętego projektem planu wchodzi w skład Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują ustalenia i zakazy określone Uchwałą nr VIII/207/15 Sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. z 2015 r. poz. 2748). W związku z powyższym przy projektowaniu i realizacji inwestycji czy to projektant czy inwestor (wykonawca) są zobligowani do przestrzegania omawianego zakazu.

	<p><i>koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 15 stycznia 2009 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia Nr 160 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 201, poz. 3152).</i></p>	
6	<p>Zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka.</p>	<p>W granicach terenów położonych w granicach obszaru chronionego krajobrazu nie będzie dochodziło do zmiany stosunków wodnych.</p>
7	<p>Zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.</p>	<p>W granicach terenów położonych w granicach obszaru chronionego krajobrazu nie występują naturalne zbiorniki wodne, starorzeczka i obszary wodno-błotne. Na Terenach zieleni nieurządzonej – krajobrazowej (oznaczonej symbolem Z1) występują jedynie dwa antropogeniczne zbiorniki wodne, które zostaną zachowane.</p>
8	<p>Zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.</p> <p><i>Zakaz nie dotyczy:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przypadku, gdy jedynym zbiornikiem wodnym, w stosunku do którego odległość lokalizowanego obiektu budowlanego nie przekracza 100 m, jest urządzenie wodne w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne o powierzchni do 0,5 ha wykonane na podstawie pozwolenia wodnoprawnego; 2) terenów rekreacji w formie bulwarów, parków, terenów zieleni wraz z infrastrukturą techniczną i obiektami małej architektury położonych w granicach administracyjnych miast; 3) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których przed wejściem w życie niniejszej uchwały uchwalono studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane; 4) uzupełnień zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na działkach budowlanych bezpośrednio przylegających; 5) budowy nowych oraz odbudowy, nadbudowy i rozbudowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynek działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy: <ol style="list-style-type: none"> a) na tej działce, albo b) na działce bezpośrednio przylegającej w przypadku, gdy odległość zabudowy od brzegów wód na tej działce jest mniejsza 	<p>Na Terenach zieleni nieurządzonej – krajobrazowej (oznaczonej symbolem Z1) oraz w sąsiedztwie terenów położonych w granicach obszaru chronionego krajobrazu znajdują się zbiorniki wodne (sztuczne i naturalne). W przypadku projektu planu zastosowanie ma jednakże odstępstwo od zakazu tj.:</p> <p><i>Zakaz nie dotyczy: obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których przed wejściem w życie niniejszej uchwały uchwalono studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane.</i></p> <p>W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyna na terenach położonych w granicach OChK wyznaczono następujące obszary i tereny funkcjonalne (wyznaczające kierunki przestrzennego zagospodarowania przestrzennego):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obszary mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej, • Obszary zieleni nieurządzonej – krajobrazowej, • Tereny lasów ochronnych. <p>W projekcie planu przy wyznaczaniu terenów elementarnych ściśle trzymano się ustaleń studium tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (oznaczone symbolami MN1, MN2, MN3, MN4, MN5, MN6) wydzielono w granicach terenów oznaczonych w studium jako Obszary mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej. 2. Tereny zabudowy usługowej (oznaczone symbolem U1) wydzielono w granicach terenów oznaczonych w studium jako Obszary mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej. W analizowanym przypadku tereny zabudowy usługowej zostały wyznaczone zgodnie z aktualnym sposobem zagospodarowania – budynek usługowy w którym prowadzony jest sklep. 3. Tereny zieleni nieurządzonej – krajobrazowej (oznaczone symbolem Z1 i Z2) zostały wydzielono w granicach terenów oznaczonych w studium jako Obszary zieleni nieurządzonej –

<p><i>niż odległość zabudowy od brzegów wód na działce, na której lokalizowany, odbudowywany, nadbudowywany lub rozbudowywany jest obiekt budowlany;</i></p> <p>6) <i>siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty służące do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;</i></p> <p>7) <i>lokalizowania obiektów budowlanych niezbędnych do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani na wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenach dostępu do wód publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej na potrzeby tych terenów;</i></p> <p>8) <i>lokalizowania ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku.</i></p>	<p>krajobrazowej.</p> <p>4. Teren lasów (oznaczony symbolem ZL) został wydzielony w granicach terenów oznaczonych w studium jako Tereny lasów ochronnych.</p> <p>5. Tereny dróg publicznych (oznaczone symbolami KDD1, KDD3, KDD4, KDD5, KDD6) oraz Tereny dróg wewnętrznych (oznaczone symbolem KDw) zostały wydzielone w granicach terenów oznaczonych w studium jako Ulica układu obsługującego – pozostałe.</p>
---	---

Projekt planu jest zgodny z ustaleniami uchwały związanymi z czynną ochroną leśnych ekosystemów lądowych Obszaru. W poniższej tabeli wymieniono w/w ustalenia obowiązujące w granicach obszaru chronionego krajobrazu oraz wyjaśniono w jaki sposób zostały one uwzględnione w projekcie planu.

Lp.	Ustalenia dotyczące czynnej ochrony leśnych ekosystemów lądowych Obszaru	Ustalenia projektu planu
1.	Utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania.	W granicach obszaru objętego projektem planu występuje część kompleksu leśnego, która została wydzielona jako Tereny lasów (oznaczone symbolem ZL).
2.	Pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu.	W Rozdziale 2 § 6 ust. 5 wprowadzono zapis, że <i>w granicach planu występują pojedyncze egzemplarze starodrzewu, częściowo będące pozostałościami nasadzeń alejowych bądź jako zieleń towarzysząca zabudowie – oznaczone na załączniku graficznym jako zieleń historyczna. Są one przeznaczone w możliwie jak największym stopniu do zachowania, natomiast teren wokół drzew należy zagospodarować w sposób zapewniający naturalną vegetację.</i>
3.	Wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem.	W granicach obszaru objętego projektem planu występuje część kompleksu leśnego, która została wydzielona jako Tereny lasów (oznaczone symbolem ZL). W granicach terenu jako przeznaczenie dopuszczalne określono rekreację i sport.

Projekt planu jest zgodny z ustaleniami uchwały związanymi z czynną ochroną nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru. W poniższej tabeli wymieniono w/w ustalenia obowiązujące w granicach obszaru chronionego krajobrazu oraz wyjaśniono w jaki sposób zostały one uwzględnione w projekcie planu.

Lp.	Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru	Ustalenia projektu planu
1	Ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych.	W Rozdziale 2 § 6 ust. 5 wprowadzono zapis, że <i>w granicach planu występują pojedyncze egzemplarze starodrzewu, częściowo będące pozostałościami nasadzeń alejowych bądź jako zieleń towarzysząca zabudowie – oznaczone na załączniku graficznym jako zieleń historyczna. Są one przeznaczone w możliwie jak największym stopniu do zachowania, natomiast teren wokół drzew należy zagospodarować</i>

		w sposób zapewniający naturalną vegetację.
3	Utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych.	W części zachodniej obszaru objętego projektem planu wydzielono Tereny lasów (oznaczone symbolem ZL) oraz Tereny zieleni nieurządzonej – krajobrazowej (Z2) mogące stanowić lokalne korytarze ekologiczne, zwłaszcza dla „małych” gatunków zwierząt.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2015 poz. 1651 z późn. zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2013 poz. 1235 z późn. zm.).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2015 r. poz. 199 z późn. zm.).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 poz. 21 z późn. zm.).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. 2015 poz. 469 z późn. zm.).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. 2013 poz. 1409 z późn. zm.).
- 8) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 poz. 463).
- 9) Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 poz. 112).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2014 poz. 1348).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 Nr 213 poz. 1397 z późn. zm.).

Podsumowując powyższe analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym należy podkreślić, że realizacja zamierzonych ustaleń określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych jest działaniem akceptowalnym, z pozytywnym bilansem kosztów i korzyści skutków środowiskowych.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Opis elementów środowiska występujących na obszarze objętym projektem planu oparto o *Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego otoczenia jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych* sporządzone przez Eko-Investment Wojciech Kopliński KOP-EKO Doradztwo Środowiskowe Kamilla Górską-Koplińską. Ponadto w ramach opracowywania niniejszej prognozy przeprowadzono badania terenowych występujących gatunków flory, fauny i grzybów.

Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie nor, schronień, miejsc lęgowych i śladów odchodów zwierząt. Podczas kontroli notowano i nanoszona na mapę obserwowane gatunki zwierząt kręgowych, były to głównie ptaki, płazy i ssaki oraz wybrane gatunki zwierząt bezkręgowych. Kontrole inwentaryzacyjne prowadzono w różnych porach dnia i nocy. Kontrole awifauny prowadzono podczas sprzyjających warunków pogodowych – bez silnego wiatru, opadów deszczu, podczas dobrej widoczności. Szczególną uwagę zwrócono na rejestrowanie jednocześnie słyszanych i widzianych par ptaków oraz tokujących samców. Ponadto rejestrowano zachowania wskazujące na terytorializm ptaków.

Monitoring ssaków polegający na obserwacji bezpośredniej prowadzono każdorazowo w czasie trwania wizji inwentaryzacyjnych.

Podczas inwentaryzacji gatunków herpetofauny zwracano uwagę na wykrycie potencjalnie atrakcyjnych i preferowanych środowisk wykorzystywanych przez poszczególne gatunki, ich możliwe szlaki migracji sezonowych, a także lęgowiska zimowe. W trakcie penetracji terenu objętego badaniami w poszukiwaniu zbiorników wodnych z płazami, notowano jednocześnie wszystkie miejsca występowania gadów.

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in. (2002).

W trakcie sporządzania niniejszej prognozy prowadzono również prace polegające na analizie materiałów kartograficznych, materiałów udostępnionych przez Urząd Miejski w Olsztynie oraz dostępnych danych źródłowych, w tym danych pochodzących z Państwowego Monitoringu środowiska.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi oznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIENI PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2013 poz. 1235 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Nie wydaje się konieczne tworzenie nowych, czy rozbudowywanie istniejących systemów informacji w tym zakresie. W przypadku zadań szczególnie znaczących dla środowiska wystarczające będzie nałożenie obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.

W ramach realizacji ustaleń projektu planu możliwe jest zastosowanie analizy porównawczej – porównanie wielkości wyznaczonych planem wskaźników i zasad zagospodarowania z rzeczywistymi wskaźnikami i rzeczywistym stanem po realizacji obiektów budowlanych. Kontrola tych elementów jest możliwa za pomocą narzędzi pozostających w kompetencji władz samorządowych.

Przedmiot monitoringu	Częstotliwość	Prowadzący
Stopień zainwestowania obszaru (ilość wprowadzonych obiektów).	Jednocześnie z kontrolą realizacji planu.	Wydziały urzędu miasta według właściwości uczestnictwa w procesach inwestycyjnych.
Rodzaj lokowanych funkcji.		
Wskaźniki zainwestowania ustalone planem (w tym w szczególności wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej).	Przy realizacji każdego kolejnego obiektu.	

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania oraz oddalenie od granic kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

(PUNKT OPRAWOWANY NA PODSTAWIE OPRAWOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO ORAZ BADAŃ WŁASNYCH)

Obszar objęty projektem planu położony jest w zachodniej części miasta Olsztyna i obejmuje powierzchnię około 38 ha.

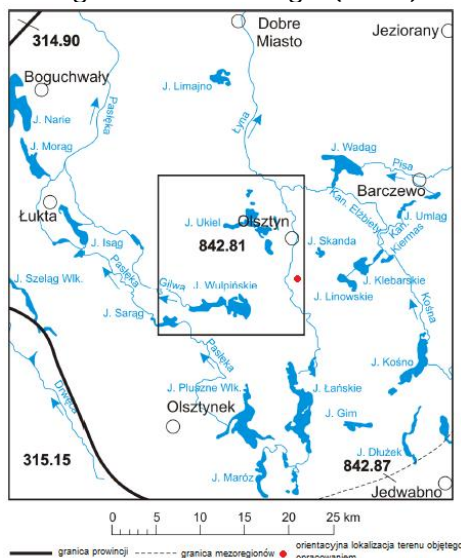
Teren objęty projektem planu obejmuje część dzielnicy Gutkowo (zabudowania dawnej wsi Łupstych) oraz brzegi jeziora Ukiel. Omawiany teren jest częściowo zabudowany; najbardziej intensywna zabudowa występuje w części centralnej i jest to zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz zabudowa gospodarcza. W centralnej części zabudowań znajduje się pętla autobusowa. Tereny położone bezpośrednio wzdłuż jeziora Ukiel są częściowo zabudowane – w części zachodniej, w miejscu zwartych zabudowań; w pozostałej są niezabudowane. W części zachodniej obszaru objętego projektem planu znajduje się trawiasta plaża.

Granice terenu objętego opracowaniem przebiegają w przewadze wzdłuż granic administracyjnych miasta Olsztyna (północna, północno-wschodnia i południowo-wschodnia wzdłuż ulicy Żurawiej, południowa wzdłuż ulicy Czapli, Perkoza i Cyranki, zachodnia wzdłuż terenu zagospodarowanego stawami, północno-zachodnia pomiędzy zadrzewieniami kompleksu leśnego); północno-wschodnia granica przebiega pomiędzy terenami niezagospodarowanymi (nieużytkowanymi).

Obszar objęty opracowaniem zgodnie z przyjętym przez J. KONDRACKIEGO [2011] systemem rejonizacji fizycznogeograficznej, znajduje się w granicach następujących jednostek:

- Mezoregion Pojezierze Olsztyńskie,
- Makroregion Pojezierze Mazurskie,
- Podprovincja Pojezierza Wschodniobałtyckie,
- Prowincja Niż Wschodniobałtycko-Białoruski,
- Megaregion Niż Wschodnioeuropejski.

Ilustracja. Położenie omawianego obszaru na tle jednostek fizycznogeograficznych wg. J. Kondrackiego (2001)



Źródło: *Objaśnienia do Mapy Geośrodowiskowej Polski 1:50000, PIG PIB*

Legenda:

Prowincja: 31 – Niż Środkoeuropejski

Podprovincja: 314-316 – Pojezierza Południobałtyckie

Mezoregion Pojezierza Iławskiego: 314.90 – Pojezierze Iławskie

Mezoregion Pojezierza Chełmińskiego-Dobrzyńskiego: 315.15 – Garb Lubawski

Prowincja: 84 – Niż Wschodniobałtycko-Białoruski

Podprovincja: 842- Pojezierza Wschodniobałtyckie

Mezoregiony Pojezierza Mazurskiego: 824.81 – Pojezierze Olsztyńskie, 842.87 – Równina Mazurska

Miasto Olsztyn położone jest w obrębie syneklizy perybałtyckiej na granicy z wyniesieniem mazursko-suwańskim. Na podstawie wierceń studziennych wgłębną budowę geologiczną miasta rozpoznano do głębokości 333 m. Najstarszą rozpoznaną w Olsztynie formacją geologiczną są utwory kredy górnej. W przeważającej mierze są to osady piaszczyste z niewielkim udziałem utworów marglistych (piaski i słabo związane piaskowce). Miejscami osady te przechodzą w szarzielone mułki i ły (zaliczane często do paleocenu). W spągu serii piaszczystej występują mułowce i gezy.

Bezpośrednio na kredzie zalega trzeciorzęd, którego utwory na tym terenie są silnie zaburzone glacitektonicznie. Rozpoczyna je nieciągła seria osadów piaszczystych zaliczana do paleocenu. Wyżej przechodzą one w morskie osady oligoceńskie wykształcone przeważanie w postaci drobnoziarnistych zielonych piasków glaukonitowych i glaukonitowo-kwarcowych z przewarstwieniami spiaszczonych mułków.

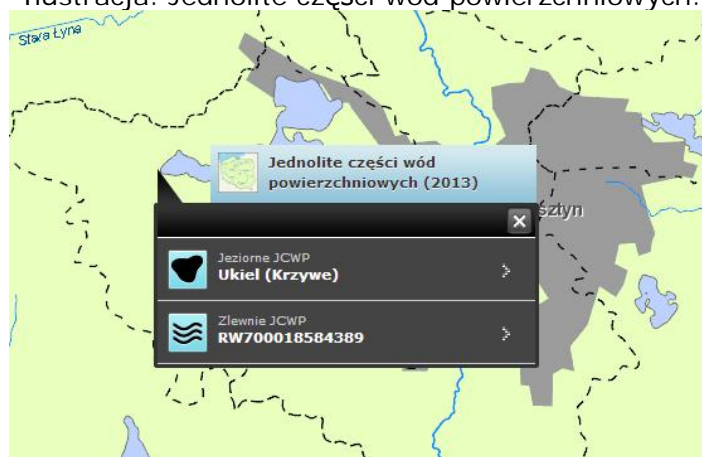
Trzeciorzęd przykryty jest osadami czwartorzędowymi o zróżnicowanej miąższości; największe miąższości stwierdzono w kopalnej dolinie w rejonie Olsztyna i Gałławek, gdzie przekraczają 250 m. Najwyższy poziom utworów plejstoceńskich tworzy glina morenowa, często silnie spiaszczona i miejscami przykryta płatami piasków glacialnych. W wielu miejscach glina została erozyjnie zniszczona przez wody roztopowe topniejącego lądolodu lub przez rzeki w czasie rozwoju dolin rzecznych. Fragmentami na powierzchni, w obrębie wysoczyzny, jeziora Ukiel, osiąga miąższość powyżej 300 m.

Zgodnie ze Szkicem Geomorfologicznym w skali 1:100000 obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu wysoczyzny morenowej. obszar opracowania jest pofałdowany, z rzędnymi od 104,7 m n.p.m do 125,2 m n.p.m; teren opada w kierunku jeziora; najwyższy punkt znajduje się na terenie lasu. Osady morenowe tj. gliny zwałowe, ich zwietrzeliny, piaski i żwiry lodowcowe oraz torfy występują w zachodniej i północnej części omawianego terenu, natomiast bezpośrednio wokół jeziora przeważają utwory sandrowe tj. piaski i żwiry wodnolodowcowe.

Teren objęty opracowaniem obejmuje terenu położone bezpośrednio wzdłuż jeziora Ukiel. Zbiornik składa się z 4 plos (zatok) połączonych cieśninami; do jeziora wpływa kilka małych cieków; odpływ przez Kortówkę i Jezioro Kortowskie do Łyny. Bardzo rozwinięta linia brzegowa, tworzy wiele zatoczek i półwyspów. jezioro zajmuje powierzchnię 412 ha; maksymalna głębokość wynosi ok. 43,0 m; długość linii brzegowej: 22550,0m; objętość jeziora: 43672,0 tys. m³. Linia brzegowa jest bardzo urozmaicona, w okolicach Łupstycha brzegi jeziora są płaskie, częściowo zadrzewione. Dno jeziora jest piaszczyste i piaszczysto-muliste. W 2005 roku wykonano ocenę biogeochemiczną osadów dennych jeziora, które zakwalifikowano do osadów sporadycznie szkodliwych oddziałujących na organizmy żywe. W jeziorze występują ryby takie jak: leszcz, okoń, sieja, szczupak, węgorz.

Obszar objęty prognozą leży w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych Zlewnia JCWP RW700018584389 i Jeziorne JCWP Ukiel (Krzywe).

Ilustracja. Jednolite części wód powierzchniowych.



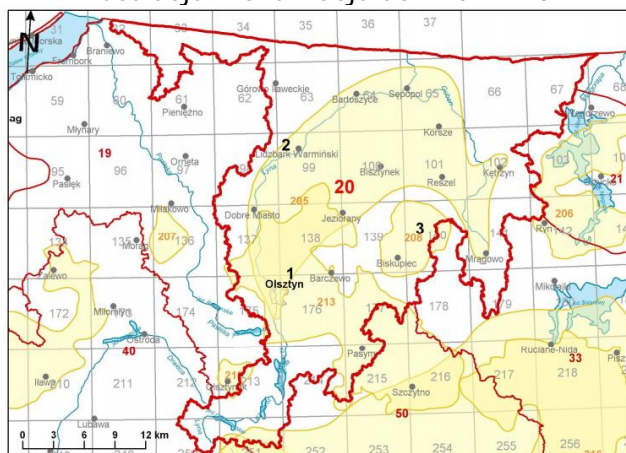
Źródło: Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (<http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap>).

Według podziału hydrogeologicznego Polski miasto Olsztyn leży w rejonie mazurskim, makroregionie wschodniego Niżu Polskiego. Warunki hydrograficzne na terenie miasta są skomplikowane, co jest konsekwencją złożonej budowy geologicznej. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się obszarze ochronnym udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych tj.: Zbiornik międzymorenowy Olsztyn nr 213.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu Jednolitych części wód podziemnych Nr 20 o całkowitej powierzchni 6089,29 km² obejmujących region Dolnej Wisły, zlewnie Łyny i inne dopływy Pregoty; powiaty braniewski, bartoszycki, kętrzyński, węgorzewski, lidzbarski, olsztyński, szczycieński, mławowski, giżycki i ostródzki. Główne poziomy wodonośne występują w obrębie plejstocenu; lokalnie wody podziemne występują również w utworach miocenu i paleogenu. W rejonie Olsztyna system wodonośny w utworach plejstocenu związany jest z głęboką rynną subglacialną.

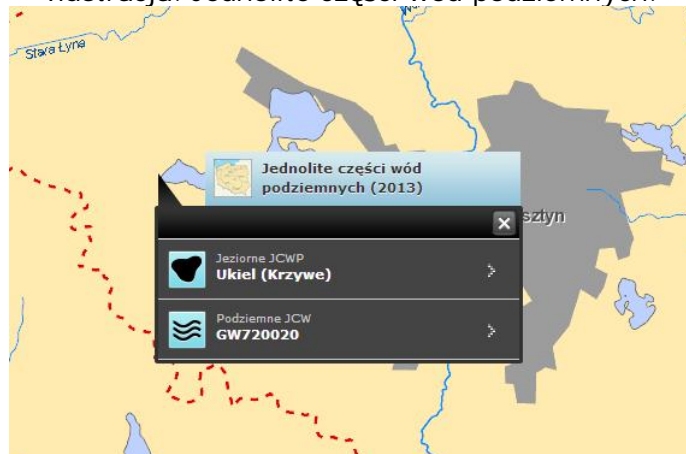
Nazwa	20
Europejski kod	PLGW720020
Krajowy kod	GW720020
Powierzchnia	6089,3 km ²
Warstwowość	jednowarstwowa
Ocena stanu ilościowego	dobry
Ocena stanu chemicznego	dobry
Ocena zagrożenia nieosiągnięcie dobrego stanu chemicznego	niezagrożona

Ilustracja. Lokalizacja JCWPd nr 20.



Źródło: Państwowa Służba Hydrogeologiczna (www.psh.gov.pl).

Ilustracja. Jednolite części wód podziemnych.



Źródło: Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (<http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap>).

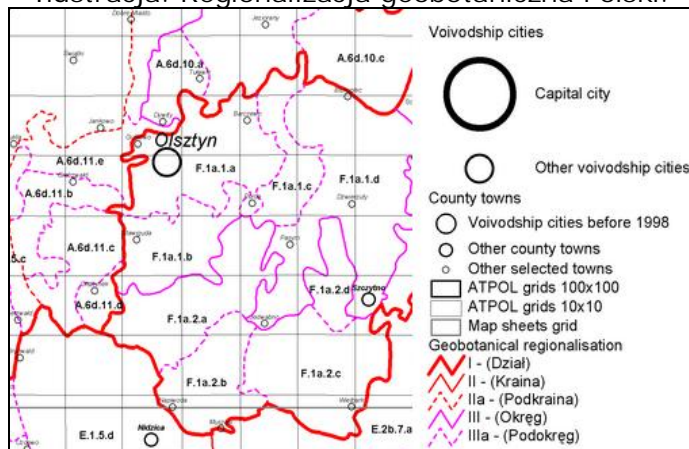
Pod względem klimatycznym Olsztyn zlokalizowany jest w tzw. Mazurskiej dzielnicy klimatycznej, najchłodniejszej z nizinnych części Polski (szczególnie zimne wiosny i zimy). Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla rejonu Olsztyna wynosi tylko około 200 dni. Przeważają zdecydowanie wiatry z kierunku południowo – zachodniego (około 18%). Dość znaczny udział mają wiatry z kierunku zachodniego (około 13%). Częstość wiania wiatrów z pozostałych kierunków wynosi średnio około 7-10%. Przeważają wiatry słabe o średniej prędkości. Średnia roczna temperatura w rejonie Olsztyna wynosi około 7°C. Najniższe temperatury z wielolecia notowane są w styczniu i lutym (ok. 3,9°C – 4,2°C), a najwyższe – w czerwcu, lipcu i sierpniu (około: 16,1°C - 16,9°C). Średnia liczba dni gorących (powyżej 25°C) wynosi 26. Średnia liczba dni mroźnych (poniżej 0°C) wynosi około 50.

Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 600 mm. Największe są latem (w lipcu około 90 mm), a najmniejsze zimą i wczesną wiosną (styczeń – kwiecień; około 26 – 32 mm). Dni z opadem jest około 160 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 106 dni w roku. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku.

Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu, zadrzewienia i zakrzewienia, zabudowa oraz jezioro Ukiel. Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią. Topoklimat terenów wyniesionych jest na ogół bardziej sprzyjający pobytowi ludzi. Cechą ujemną jest narażenie na działanie silnych wiatrów w kulminacjach pagórków.

Według regionalizacji geobotanicznej J. MATUSZKIEWICZA [1993] miasto Olsztyn położone jest w obrębie działu Północno Mazursko-Białoruskiego, w krainie Mazurskiej, w Podkradnie Zachodniomazurskiej, w okręgu Olsztyńsko-Szczytnowskim, w podokręgu Olsztyńskim.

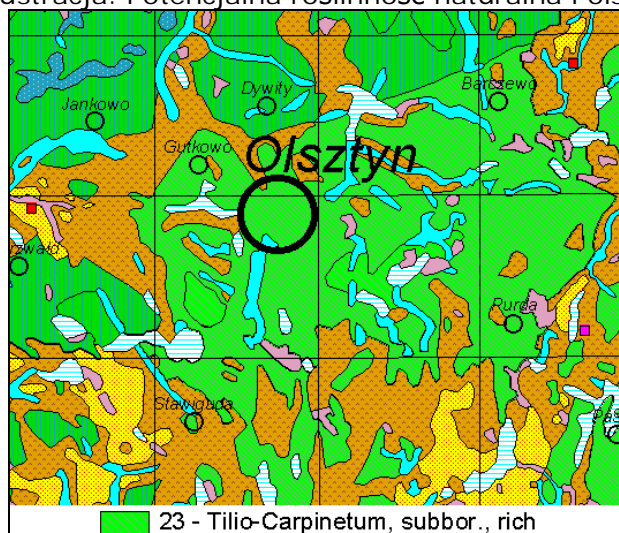
Ilustracja. Regionalizacja geobotaniczna Polski.



Źródło: J.M.Matuszkiewicz, *Regionalizacja geobotaniczna Polski*, IGIPIZ PAN. Warszawa 2008
<http://www.igipz.pan.pl/Regiony-geobotaniczne-zgik.html>

Według regionalizacji potencjalnej roślinności naturalnej Polski J. MATUSZKIEWICZA [2008] miasto Olsztyn położone jest w obrębie grupy zbiorowisk eutroficzne lasy liściaste, grąd subkontynentalny odmiana subborealna; w zasięgu typu zbiorowiska potencjalnego zespół *Tillo Carpinetum*.

Ilustracja. Potencjalna roślinność naturalna Polski.



Źródło: J.M.Matuszkiewicz, Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGIPIZ PAN. Warszawa 2008
http://www.igipz.pan.pl/tl_files/igipz/ZGIK/opracowania/roslinnosc_potencjalna/A3.png

Na terenie objętym projektem planu wyróżniono następujące formy zieleni:

- Pasy zadrzewień i zakrzewień nadwodnych jeziora Ukiel, wśród których dominuje olsza czarna (*Alnus glutinosa* Gaertn.),
- Enklawy zadrzewień i zakrzewień śródpolnych,
- Roślinność synantropijna i ruderalna
- Nasadzenia drzew, krzewów i bylin ozdobnych w sąsiedztwie istniejących zabudowań,
- Zakrzewienia olchowe i wierzbowe porostające teren zmeliorowany,
- Fragment kompleksu leśnego.

Podczas badań terenowych zinventaryzowano następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciorka pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drżączka średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpięchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jarząb pospolity (*Sorbus aucuparia* L. em. Hedl.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszczyk kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia

(*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), modrzew europejski (*Larix decidua* Mill.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris* (L.) em. Rchb.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), olsza czarna (*Alnus glutinosa* Gaertn.), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia błotna (*Galium palustre* L.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv.), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozestłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepek pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), skrzyp błotny (*Equisetum palustre* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tatarak zwyczajny (*Acorus calamus* L.), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozestłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), trzcina pospolita (*Phragmites australis*), tomka wonna (*Anthoxanthum odoratum* L.), turzyca owłosiona (*Carex hirta* L.), turzyca sina (*Carex flacca* Schreb.), wiązówka błotna (*Filipendula ulmaria* (L.) Maxim.), wiechlina błotna (*Poa palustris* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), drzewa owocowe, krzewy, byliny i kwiaty ozdobne.

W związku z częściową urbanizacją omawianego terenu oraz lokalizacją w sąsiedztwie jeziora Ukiel, najliczniej spośród fauny występuje awifauna. Wśród gatunków występujących na omawianym terenie oraz w sąsiedztwie według autorów książki PTAKI OLSZTYNA [J.NOWAKOWSKI, B. DULISZ, K.LEWANDOWSKI 2006] można wymienić następujące gatunki: perkoz dwuczuby, bocian biały, łabędź niemy, gągoł, śmieszka, rybitwa rzeczna, grzywacz, kukułka, jerzyk, dzięcioł duży, dymówka, oknówka, pliszka siwa, słowik szary, kopciuszek, kwiczoł, łożówka, zaganiacz, piegża, cierniówka, gajówka, kapturka, pierwiosnek, piecuszek, sikora uboga, modraszka, bogatka, zięba, pełzacz leśny, gąsiorek, kawka, szpak, wróbel, kulczyk, dzwonec, szczygieł, potrzos, trznadel.

Na terenie zieleni wysokiej w lesie, w zakrzewieniach wierzbowych oraz na niezabudowanych terenach wzdłuż jeziora Ukiel prawdopodobne jest występowanie ssaków związanych z tymi biotopami, jak sarny, zające, dziki.

Trzcinowiska występujące wzdłuż jeziora stanowią miejsca bytowania ptaków związanych ze środowiskiem wodnym. W czasie wizji zaobserwowano wzdłuż południowo-wschodnich brzegów kaczki krzyżówki i perkozy dwuczube.

W sąsiedztwie jeziora Ukiel i w jego wodach występują żaba wodna (*Pelophylax esculentus*), żaba jeziorkowa (*Pelophylax lessonae*), żaba śmieszka (*Pelophylax ridibundus*), żaba moczarowa (*Rana arvalis*), błotniarka pospolita (*Stagnicola palustris*), rozdętka pospolita (*Physa fontinalis*), zatoczek pospolity (*Planorbis planorbis*).

Z gromady owadów w granicach obszaru objętego opracowaniem listkowiec cytrynek (*Gonepteryx rhamni*), świtezianka lśniąca (*Calopteryx splendens*), piórnonóg zwykły (*Platycnemis pennipes*), komar pospolity (*Culex pipiens*).

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. 2015 poz. 1651) obszar objętym projektem planu znajduje się częściowo w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny. Omawiany teren położony jest poza granicami Obszarów Natura 2000 (najbliższy obszar Natura 2000

Jonkowo-Warkały kod PLH280039 znajduje się w odległości ok. 3,6 m kierunku północno-zachodnim).

Z przeprowadzonej przez WIOŚ Olsztyn oceny stanu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego w Olsztynie w roku 2010 wynika, że jakość powietrza pod względem niemal wszystkich zanieczyszczeń mieści się w klasie A, co oznacza, że poziom zanieczyszczeń nie przekracza dopuszczalnego. Przekroczenia nastąpiły w zanieczyszczeniu benzo(a)pirenem, którego głównym źródłem zanieczyszczenia jest spalanie paliw kopalnych, szczególnie w indywidualnych domostwach, a także obecny jest w spalinach samochodowych.

W roku 2013 została przeprowadzona przez WIOŚ ocena stanu zanieczyszczeń na terenie 7 miast w województwie warmińsko-mazurskim, w tym w Olsztynie. Jakość powietrza w województwie oceniono jako na ogół dobrą. W Olsztynie odnotowano przekroczenia w zanieczyszczeniu węglowodorami aromatycznymi (WWA), do których zalicza się benzo(a)piren.

W latach 2011 – 2013 jakość powietrza w Olsztynie ze względu na zawartość benzo(a)pirenu została oceniona w raporcie WIOŚ także w klasie C, tj. nie odpowiadająca normom. Przekroczenia dotyczą wyłącznie jakości powietrza ze względu na zdrowie ludzi. Nie zanotowano przekroczeń ze względu na ochronę roślin.

W roku 2009 sporządzona została dla Olsztyna mapa akustyczna [Miejski System Informacji Przestrzennej Miasta Olsztyn – <http://msipmo.olsztyn.eu/imap>] określająca poziomy hałas drogowy. Największym poziomem hałasu odznacza się odcinek ulicy Rybitwy zlokalizowany w centralnej części obszaru objętego opracowaniem, wynoszącym w pasie drogowym od 70,41 do 68,49 dB; w miarę oddalenia się od drogi natężenie hałasu maleje. Hałas komunikacyjny z pozostałych ciągów drogowych, w tym takich jak ulice Żurawia, Czajki, Perkoza, Cyranki, Czapl kształtował się w ich bezpośrednim sąsiedztwie na poziomie 58,58 – 50,27 dB.

W granicach omawianego terenu nie występują dobra kultury współczesnej. Dawna wieś Łupstych znajduje się natomiast w strefie częściowej ochrony konserwatorskiej B36 obejmującej tereny historycznej zabudowy wsi Łupstych. Ponadto w granicach obszaru opracowania zlokalizowane są budynki wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków oraz stanowiska archeologiczne wymienione w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków, oznaczone nr XCII i XCII Olsztyn, na obszarze APZ 24 - 60 oznaczone numerami 19 i 20 podlegające ochronie na zasadach określonych przepisami dotyczącymi ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadza się głównie w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.) uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”.

Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie, nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane przypadkowymi i niepasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu tereny pozostaną w dotychczasowym stanie użytkowania lub będą zabudowywane na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Analizując dokumenty opracowane na poziomie lokalnym zaobserwowano następujące problemy zarysowujące się na terenie miasta Olsztyna:

1. W zakresie zagospodarowania przestrzennego:

- Nieuporządkowana miejscami struktura przestrzenno – urbanistyczna, skutkująca dysharmonijną zabudową.
- Pogłębiająca się dekapitalizacja obiektów dziedzictwa kulturowego.
- Rosnące natężenie ruchu kołowego.

2. W zakresie ochrony środowiska:

- Miejscami niska estetyka części terenów zielonych zlokalizowanych w granicach miasta.
- Rosnący poziom hałasu komunikacyjnego i zatłoczenie w mieście.

3. W zakresie infrastruktury technicznej:

- Występowanie kotłowni ciepłych wykorzystujących kotły na węgiel oraz indywidualnych źródeł ogrzewania.
- Zły stan techniczny kotłowni ciepłych należących do prywatnych przedsiębiorstw oraz osób fizycznych.
- Niezadowalający stan infrastruktury drogowej.

Wszystkie w/w problemy wpływają na rozwój miasta, jego estetykę i ochronę cennych pod względem przyrodniczym obszarów. Dlatego też, bardzo ważne jest opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie miasta.

Teren objęty projektem planu stanowi ważny zasób w strukturze przestrzennej miasta Olsztyna wynikający z usytuowania w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Ukiel i intensywnie rozwijającej się zabudowy w sąsiedztwie wsi Łupstych (zarówno na terenie miasta Olsztyna, jak i gminy Gietrzwałd).

Natężenie presji antropogenicznej wynikającej z nacisku inwestycyjnego, przy niedostatecznym wyposażeniu w infrastrukturę oraz braku regulacji przestrzennych, może spowodować uruchomienie procesów – w perspektywie mogących mieć degradujący wpływ na stan środowiska obszaru. Podjęcie prac nad projektem planu zagospodarowania przestrzennego, w kontekście nacisku inwestycyjnego ma na celu zabezpieczenie przestrzeni przed degradacją i dewastacją.

Intensyfikacja zabudowy, zagrażająca walorom krajobrazowym, bez zabezpieczenia odpowiednich proporcji oraz wskaźników określających powierzchnię biologicznie czynną działek, relacji widokowych, brak kompleksowych unormowań w zakresie gabarytów oraz kolorystyki nowo powstających budynków może powodować dysonanse krajobrazowe oraz zakłócać istniejące relacje przestrzenne (osie widokowe, dominanty).

Inną konsekwencją niekontrolowanego zagęszczenia zabudowy mogłoby być pogorszenie stanu powietrza. W tym wypadku istotne jest ograniczenie intensywności zabudowy, jej wysokość, sposobów usytuowania względem nachylenia terenu. W przypadku braku planu powstająca zabudowa może powodować, że sphywające masy powietrza będą zatrzymane; nastąpi utrudnienie ich przemieszczenia się i wymiany powietrza.

Problematykę konsekwencji braku realizacji ustaleń projektu planu należy ująć również w szerszym zakresie, rozpatrując wpływ na przyszłe funkcjonowanie miasta. Przewidywane konsekwencje braku kompleksowych regulacji planistycznych to:

- zubożenie różnorodności biologicznej miasta poprzez stopniową degradację elementów struktury przyrodniczej,
- niezrealizowanie niezbędnej infrastruktury technicznej,
- złe rozwiązania systemów komunikacyjnych powodujące utrudnienia w ruchu drogowym,
- uszczuplenie ogólnodostępnych terenów zieleni urządzonej.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W otoczeniu terenu objętego projektem planu znajdują się:

- jezioro Ukiel,
- tereny niezabudowane i niezagospodarowane, w tym dolina w sąsiedztwie drogi łączącej osiedle Gutkowo z Łupstychem (ulica Żurawia) zwana „Żurawią Doliną”
- tereny zabudowane i zagospodarowane,
- kompleksy leśne.

Teren objęty projektem planu od strony północnej graniczy z doliną zwaną „Żurawią Doliną”. Na podstawie szczegółowej waloryzacji ornitologicznej przeprowadzonej przez J. Nowakowskiego, B. Duliasz i K. Lewandowskiego, autorów książki „Ptaki Olsztyna”, teren o powierzchni ok. 56 ha położony w sąsiedztwie drogi łączącej osiedle Gutkowo z Łupstychem (ulica Żurawia) stanowi miejsce szczególnie cenne dla awifauny. *Teren ten stanowi kompleks dolin rozciągających się wzdłuż cieków wodnych doprowadzających wody zlewni do jeziora Ukiel i Sgnitek. Jego północną granicę stanowią lasy przy ul. Rzędziana, w południową brzegi jeziora Ukiel; granica zachodnia przebiega wzdłuż ul. Żurawiej, a wschodnia wzdłuż niedużego kompleksu leśnego przy ul. Porannej. Od strony ul. Żurawiej brzeg doliny wznosi stromo, tworząc piaszczystą, kserotermiczną skarpe muraw roślinności kserotermicznej, porośniętą licznymi krzewami głogu jednoszyjkowego *Crataegus monogyna*. Gdziekolwiek rozrzucone są kępy drzew. W środkowej najniższej części obniżenia znajdują się stare rowy melioracyjne oraz cieki wodne dochodzące do jeziora Ukiel i Sgnitek. Miejscami obszar jest podbagniony, a powstałe tu torfowiska niskie porośnięte są przez turzyce. W części obszaru wzdłuż cieku znajdują się niewielkie powierzchniowo fragmenty olsów z panującą olszą czarną *Alnus glutinosa*. Miejscami znajdują się tutaj wilgotne łąki, a interesującymi elementami flory są tutaj licznie występujące storczyki z rodzaju *Dactylorhiza*. Autorzy publikacji dolinę wskazali gniazdowanie 41 gatunków ptaków oraz miejsce bardzo licznie gromadzącej się w okresie rozrodu żaby moczarowej *Rana arvalis*.*

Zdaniem autorów książki teren ten jest potencjalnie zagrożony przez przeznaczenie obszaru pod zabudowę lub potraktowanie go jako miejsca usuwania odpadów np. gruzu. Potencjalnym zagrożeniem mogłoby być również osuszenie terenu.

W granicach projektu planu wydzielono Tereny zieleni urządzonej (oznaczone symbolem ZP1) umożliwiające przemieszanie się zwierząt w kierunku jeziora Ukiel.

Północna część terenu objętego opracowaniem (tereny elementarne oznaczone symbolami UT1 i ZP1 w projekcie planu) położona jest w zasięgu korytarza ekologicznego Gutkowo-Łupstych obejmującego kompleks terenów leśnych, podmokłych łąk i nieużytków. Dlatego też, w projekcie planu wzdłuż brzegów jeziora Ukiel wydzielono Tereny zieleni urządzonej (oznaczone symbolem ZP1), w granicach którego obowiązuje zachowanie co najmniej 80% powierzchni terenu jako biologicznie czynnego.

Ponadto zgodnie z dokumentacją opracowywaną na potrzeby przebudowy ulicy Żurawiej w Olsztynie na wysokości terenów elementarnych oznaczonych symbolami ZP2 i Z1 planowana jest lokalizacja przejścia dla płazów umożliwiające ich przemieszcza się z antropogenicznych zbiorników wodnych do jeziora Ukiel.

Teren objęty opracowaniem obejmuje terenu położone bezpośrednio wzdłuż jeziora Ukiel. Zbiornik składa się z 4 plos (zatok) połączonych cieśninami; do jeziora wpływa kilka małych cieków; odpływ przez Kortówkę i Jezioro Kortowskie do Łyny. Bardzo rozwinięta linia brzegowa, tworzy wiele zatoczek i półwyspów. jezioro zajmuje powierzchnię 412 ha; maksymalna głębokość wynosi ok. 43,0 m; długość linii brzegowej: 22550,0m; objętość jeziora: 43672,0 tys. m³. Linia brzegowa jest bardzo urozmaicona, w okolicach Łupstycha brzegi jeziora są płaskie, częściowo zadrzewione. Dno jeziora jest piaszczyste i piaszczysto-muliste. W 2005 roku wykonano ocenę biogeochemiczną osadów dennych jeziora, które zakwalifikowano do osadów sporadycznie szkodliwych oddziałujących na organizmy żywe. Po przeprowadzonych badaniach stan wód jeziora zaliczono do II klasy czystości i II kategorii podatności na degradację.

W projekcie planu wzdłuż brzegów jeziora Ukiel wydzielono Tereny usług i turystyki (oznaczone symbolami UT1, UT2 i UT3), Tereny sportu i rekreacji (oznaczone

symbolem US1, US2 i US3), Tereny zieleni nieurządzonej – krajobrazowej (oznaczone symbolem Z3), Tereny zieleni urządzonej (ZP1, ZP2, ZP4 i ZP5), Tereny infrastruktury technicznej (oznaczone symbolem K), Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (oznaczone symbolem MN6, MN9 i MN11). W ustaleniach projektu planu w Rozdziale 2. *Ustalenia dotyczące wszystkich terenów objętych planem* wprowadzono zapisy chroniące wody jeziora Ukiel przed zanieczyszczeniem tj.:

1. W § 6 *Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, dla całego obszaru objętego planem* wprowadzono następujące ustalenia:
 - w usta. 6, że wody opadowe i roztopowe pochodzące z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych wymagają oczyszczenia, zgodnie z przepisami odrębnymi.
 - w ust. 9, że obszar objęty planem wchodzi w skład aglomeracji Olsztyn, wyznaczonej Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 14/73/14 z dnia 30 grudnia 2014, w której wprowadzono zasadę odprowadzenia ścieków komunalnych poprzez system kanalizacji sanitarnej na oczyszczalnię ścieków „Łyna”, z uwzględnieniem ustaleń niniejszej uchwały.
2. W § 9 *Ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych* wprowadzono następujące ustalenia:
 - W ust. 2, że zagospodarowanie terenu objętego planem powinno być podporządkowane wymogom ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 Olsztyn, na jego projektowanym obszarze ochronnym o zaostrzonych rygorach, w celu utrzymania dobrego stanu chemicznego tych wód – stosuje się przepisy prawa wodnego.
3. W § 12. *Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dla całego obszaru w granicach planu* wprowadzono następujące ustalenia:
 - W ust. 1 *Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej*, w pkt. 1 – 6 że:
 - o podstawą ustaleń planu są Programy Rozbudowy: Wodociągów, Kanalizacji Sanitarnej i Kanalizacji Deszczowej oraz Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla miasta Olsztyna;
 - o zachowuje się, przy przystosowaniu do bieżących potrzeb, istniejącą w obszarze planu infrastrukturę techniczną;
 - o w granicach planu działka budowlana, przeznaczona pod zabudowę z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość uzbrojenia działki lub podłączenia bezpośrednio budynku do zewnętrznych sieci: elektroenergetycznej, wodociągowej i kanalizacji sanitarnej;
 - o zaopatrzenie w wodę obiektów budowlanych w obrębie planu należy przewidzieć z istniejącej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych;
 - o odprowadzenie i oczyszczanie wód opadowych i roztopowych:
 - a) wprowadza się nakaz odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do systemu kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji,
 - b) wody opadowe i roztopowe z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości należy odprowadzić do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu wodochłonności podłoża. Dla nawierzchni utwardzonych należy stosować materiały i technologie umożliwiające wsiąkanie wód w podłoże. W przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej;

- o *odprowadzenie ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi - do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. W przypadku prowadzenia usług gastronomicznych, ścieki, przed wprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy podczyścić w separatorze tłuszczów.*

7. **ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY**

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2015 poz. 1651 ze zm.) obszar objętym projektem planu znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny. Omawiany teren położony jest poza granicami Obszarów Natura 2000 (najbliższy obszar Natura 2000 Jonkowo-Warkały kod PLH280039 znajduje się w odległości ok. 3,6 m kierunku północno-zachodnim).

Najistotniejszymi problemami ochrony środowiska z punktu realizacji projektu planu są: zagospodarowanie terenów wzdłuż brzegów jeziora Ukiel oraz położenie obszaru objętego projektem planu w sąsiedztwie doliny „Żurawia Dolina”.

Powołując się na informacje pochodzących z zasobów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie najważniejszymi źródłami powodującymi zanieczyszczenie wód są:

- ścieki komunalne (z gospodarstw domowych) nieoczyszczone,
- zanieczyszczenia spływające wraz z opadami atmosferycznymi z terenów zurbanizowanych i rolnych,
- zanieczyszczenia wsiąkające do gruntu i wód gruntowych (niewłaściwe stosowanie środków ochrony roślin, sztucznych nawozów mineralnych i gnojowicy),
- niedostateczna ilość i skuteczność oczyszczania ścieków,
- brak systemów kanalizacyjnych i nieszczelności zbiorników ściekowych,
- zanieczyszczenia komunikacyjne spłukiwane z powierzchni dróg przez opady atmosferyczne.

Ochrona jezior jest jednym z najistotniejszych zagadnień dotyczących ochrony środowiska na terenie miasta Olsztyna. W analizowanym projekcie planu wprowadzono ustalenia mające na celu przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wód jeziora Ukiel. W ustaleniach projektu planu w Rozdziale 2. *Ustalenia dotyczące wszystkich terenów objętych planem* wprowadzono zapisy chroniące wody jeziora Ukiel przed zanieczyszczeniem tj.:

1. W § 6 *Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, dla całego obszaru objętego planem* wprowadzono następujące ustalenia:

- w usta. 6, że *wody opadowe i roztopowe pochodzące z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych wymagają oczyszczenia, zgodnie z przepisami odrębnymi.*
- w ust. 9, że *obszar objęty planem wchodzi w skład aglomeracji Olsztyn, wyznaczonej Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 14/73/14 z dnia 30 grudnia 2014, w której wprowadzono zasadę odprowadzenia ścieków komunalnych poprzez system kanalizacji sanitarnej na oczyszczalnię ścieków „Łyna”, z uwzględnieniem ustaleń niniejszej uchwały.*

2. W § 9 *Ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych* wprowadzono następujące ustalenia:

- W ust. 2, że *zagospodarowanie terenu objętego planem powinno być podporządkowane wymogom ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 Olsztyn, na jego projektowanym*

obszarze ochronnym o zaostrzonych rygorach, w celu utrzymania dobrego stanu chemicznego tych wód – stosuje się przepisy prawa wodnego.

3. W § 12. Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dla całego obszaru w granicach planu wprowadzono następujące ustalenia:

- W ust. 1 Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w pkt. 1 – 6 że:
 - o podstawą ustaleń planu są Programy Rozbudowy: Wodociągów, Kanalizacji Sanitarnej i Kanalizacji Deszczowej oraz Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla miasta Olsztyna;
 - o zachowuje się, przy przystosowaniu do bieżących potrzeb, istniejącą w obszarze planu infrastrukturę techniczną;
 - o w granicach planu działka budowlana, przeznaczona pod zabudowę z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość uzbrojenia działki lub podłączenia bezpośrednio budynku do zewnętrznych sieci: elektroenergetycznej, wodociągowej i kanalizacji sanitarnej;
 - o zaopatrzenie w wodę obiektów budowlanych w obrębie planu należy przewidzieć z istniejącej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych;
 - o odprowadzenie i oczyszczanie wód opadowych i roztopowych:
 - a) wprowadza się nakaz odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do systemu kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji,
 - b) wody opadowe i roztopowe z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości należy odprowadzić do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu wodochłonności podłoża. Dla nawierzchni utwardzonych należy stosować materiały i technologie umożliwiające wsiąkanie wód w podłoże. W przypadku braku możliwości odprowadzenia wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej;
 - o odprowadzenie ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi - do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. W przypadku prowadzenia usług gastronomicznych, ścieki, przed wprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy podczyścić w separatorze tłuszczów.

W ustaleniach projektu planu wprowadzono zapisy o ochronie zadrzewień porastających pas przybrzeżny jeziora oraz strefy litoralne, za wyjątkiem terenów zieleni urządzonej ZP2, usług turystyki UT2 i UT3 oraz sportu i rekreacji US1, gdzie dopuszcza się dostosowanie zieleni do potrzeb wiodących funkcji, o nakazie zachowania w możliwie jak największym stopniu pojedynczych egzemplarzy starodrzewu, o nakazie zagospodarowania terenu w granicach Terenu zieleni urządzonej oznaczonym symbolem ZP1, w taki sposób, aby nie dopuścić do osuwania się mas ziemnych do jeziora.

Teren opracowania znajduje się ponadto w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 213 Olsztyn oraz na jego projektowanym obszarze ochronnym o zaostrzonych rygorach; czas dopływu zanieczyszczeń szacuje się na 5-25 lat, odporność wód podziemnych na zanieczyszczenie określa się jako niską, a stopień zagrożenia jako średni. W analizowanym projekcie planu wprowadzono w/w ustalenia w zakresie odprowadzania ścieków oraz wód opadowych i roztopowych mające na celu przeciwdziałanie negatywnym oddziaływaniom na wody podziemne.

Według Giedrysz, Ciszewska (2004) dla zachowania ciągłości struktury przyrodniczej w planach miejscowych muszą się znaleźć takie zapisy, które określają odpowiedni sposób zagospodarowania właściwy dla istniejących uwarunkowań

środowiska, i jednocześnie pozostają w relacjach z innymi elementami krajobrazu. Ustalenia te powinny dotyczyć:

- określenia minimalnej powierzchni aktywnej biologicznie;
- linii regulacyjnych zabudowy (np. obowiązującą lub nieprzekraczalną);
- określenie minimalnej wielkości działki;
- maksymalnego wskaźnika intensywności zabudowy;
- maksymalnej wysokości budynków;
- zakazu ogroduzenia;
- wyłączenie spod zabudowy;

Analizowany projekt planu odnosi się do w/w zaleceń i je uwzględnia.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Polska jest sygnatariuszem wielu konwencji, porozumień i umów międzynarodowych w dziedzinie ochrony środowiska.

Jedynym z przyjętych dokumentów jest *Konwencja o różnorodności biologicznej* przyjęta w 1992 r. w Rio de Janeiro. Ważne miejsce na liście porozumień międzynarodowych zajmują również *Protokół z Kioto*, *Protokół montrealski* i *Protokół Aarhus* dotyczące ograniczenia ilości zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza. Zobowiązania międzynarodowe wynikające z Ramowej Konwencji NZ w sprawie zmian klimatu oraz *Protokół z Kioto* dotyczące redukcji emisji dwutlenku węgla, stwarzają dużą szansę rozwoju źródeł energii odnawialnej.

Szereg wyartykułowanych ustaleń określonych w analizowanym projekcie planu wynika z dyrektyw Unii Europejskiej, które są sukcesywnie wdrażane do polskiego prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska i przyrody. Jedną z nich to Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wprowadzająca procedury sporządzania i uchwalania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin.

Główne cele polityki przestrzennej na obszarze Unii Europejskiej określa Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju obszaru Unii Europejskiej przyjęta w Poczdamie w roku 1999. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji.

Należy pamiętać, iż wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, przyjęta w 1997 roku stwierdza, że Rzeczpospolita Polska – kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju – zapewnia ochronę środowiska naturalnego; nakłada także na władze publiczne obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Zapisy Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* uporządkowały istniejącą od 1990 roku praktykę okresowego sporządzania dokumentów programowych o nazwie „Polityka ekologiczna państwa” dla różnych horyzontów czasowych lub nawet bez jednoznacznego określania okresu ich obowiązywania. Artykuły 13-16 ustawy nałożyły obowiązek przygotowywania polityki ekologicznej państwa co 4 lata, z perspektywą 4-letnią.

Opracowane przez Ministerstwo Środowiska *Wytyczne sporządzania programów ochrony środowiska na szczeblu regionalnym i lokalnym* obligują do przyjęcia struktury wojewódzkich programów ochrony środowiska uwzględniającej zakres tematyki zawartej w *Polityce Ekologicznej Państwa* i zalecają wykorzystanie celów i zadań ujętych w tym dokumencie jako podstawy wyjściowej do konkretyzacji oraz analogii i inspiracji do formułowania celów i zadań w programach wojewódzkich, z uwzględnieniem specyfiki i potrzeb regionu.

Obecnie podstawowym dokumentem programowym na szczeblu krajowym w zakresie ochrony środowiska jest *Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016*. Dokument akcentuje trzy zasadnicze grupy zadań – ustalenie kierunków działań systemowych, ochronę zasobów naturalnych oraz poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Działania systemowe ukierunkowane są na:

- uwzględnianie zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych jak również w planowaniu przestrzennym,
- rozwój badań, postęp techniczny i aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska,
- zarządzanie środowiskowe, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska i odpowiedzialność za szkody w środowisku.

Zadania w zakresie ochrony zasobów naturalnych usystematyzowano następująco:

- ochrona przyrody,
- ochrona i zrównoważony rozwój lasów,
- racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi,
- ochrona powierzchni ziemi,
- gospodarowanie zasobami geologicznymi.

Poprawę jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego ujęto w tematach:

- środowisko a zdrowie,
- jakość powietrza,
- ochrona wód,
- gospodarka odpadami,
- oddziaływanie hałasu i pól elektromagnetycznych,
- substancje chemiczne w środowisku.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

W *Polityce (...)* wskazano Kierunki działań systemowych z Uwzględnieniem zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych. Postawiono diagnozę, iż wszystkie działania człowieka są prowadzone w środowisku przyrodniczym, mają więc wpływ na jego stan obecny i przyszły. Stąd też w art. 5 Konstytucji RP zapisane zostało, że „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”. Oznacza to konieczność takiego gospodarowania, aby zachować środowisko w możliwie dobrym stanie dla przyszłych pokoleń.

Określono również Kierunek Zarządzanie środowiskowe, gdzie stwierdzono, iż systemy zarządzania środowiskowego (SZŚ) są dobrowolnym zobowiązaniem przyjmowanym przez przedsiębiorstwa i instytucje do podejmowania konkretnych działań technicznych i

organizacyjnych w celu zmniejszenia ich oddziaływania na środowisko. Celem podstawowym działania jest jak najszersze przystępowanie do systemu EMAS, rozpowszechnianie wiedzy wśród społeczeństwa o tym systemie i tworzenie korzyści ekonomicznych dla firm i instytucji będących w systemie.

Uchwalenie projektu planu miejscowego wiąże się z realizacją Kierunku Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym. Miejscowy plan, zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r., jest podstawowym instrumentem kształtowania ładu przestrzennego pozwalającym gminom na racjonalną gospodarkę terenami.

W analizowanym projekcie planu przyjmuje się zasadę zrównoważonego rozwoju jako cel polityki przestrzennej miasta Olsztyna, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych z równoczesnym zaspokojeniem podstawowych potrzeb społeczności lokalnej.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnić zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu

zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- nie pogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem Programu wodno – ściekowego kraju jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia Programu Wodno – Środowiskowego Kraju.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne - *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z:

- Obszarem strategicznym I. Sprawne i efektywne państwo z Celem I, punktem 1.5. Zapewnienie ładu przestrzennego, który mówi, iż w perspektywie średniookresowej wskazane jest zdecydowane zwiększenie stopnia pokrycia planami zagospodarowania przestrzennego powierzchni kraju, a obowiązkowo terenów rozwojowych.
- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.1. Racjonalne gospodarowanie zasobami. Jednym z instrumentów właściwego gospodarowania zasobami jest uwzględnienie zasad zrównoważonego rozwoju w procesach planowania przestrzennego.

- Obszarem strategicznym II. Konkurencyjna gospodarka. Celem II punktem 6.2. Poprawa stanu środowiska. Czynnikiem decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami.

Zgodnie z zapisami ustawy prawo wodne, *Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone w określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że:

- budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków,
- w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne,
- wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego odprowadzenie ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi będzie realizowane w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. Zapisy projektu planu są zgodne z założeniami *Krajowego programu (...)*, ponieważ przewidują odprowadzenie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projektu zmiany planu przewiduje, iż te pochodzące z powierzchni szczelnych ulic i parkingów będą odprowadzane do istniejącej lub projektowanej sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; natomiast te z pozostałych powierzchni będą odprowadzane w granicach nieruchomości do gruntu lub do sieci kanalizacji deszczowej.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń

projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy, nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

<ol style="list-style-type: none"> 1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (od MN1 do MN12). 2. Tereny zabudowy usługowej (U1, U2). 3. Tereny zabudowy usług turystyki (UT1, UT2, UT3). 4. Tereny sportu i rekreacji (US1, US2, US3). 5. Tereny zabudowy kultu religijnego (UK). 6. Tereny usług oświaty (UO). 7. Tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja (K1). 				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	-	-	+
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Z uwagi, że obszar objęty projektem planu obejmuje w przewadze tereny zainwestowane i zagospodarowane w mieście Olsztynie oraz w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się tereny zainwestowane i zabudowane wprowadzenie nowej zabudowy wpłynie pozytywnie na krajobraz, a tym samym na ludzi. Ustalenia projektu planu pozwalają na ukształtowanie krajobrazu o nowych walorach estetycznych, harmonijnie łączącego dziedzictwo naturalne z kulturowym. Nastąpi poprawa walorów krajobrazu zurbanizowanego poprzez wzrost rangi elementów architektonicznych i funkcjonalnych.

Ponieważ analizowany obszar jest częściowo zabudowany i zagospodarowany, a miejscami zaniedbany wprowadzenie nowego uporządkowanego zagospodarowania wpłynie pozytywnie na różnorodność biologiczną, a tym samym na florę i faunę. Wprowadzenie w projekcie planu terenów zieleni urządzonej, terenów zieleni nieurządzonej – krajobrazowej i wydzielenie lasu, a także wprowadzenie odpowiednich

zapisów chroniących zieleń przyczyni się do wzrostu bioróżnorodności biologicznej flory, a przez to i fauny.

Projektowana zmiana aktualnego zagospodarowania terenu wiąże się miejscami z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej, jest to jednak nieuniknione z uwagi na położenie analizowanego obszaru w granicach miasta Olsztyna. Należy jednak podkreślić, że znaczna przeważająca część terenu jest już zainwestowana i zabudowana, a pozostające wolne przestrzenie zostaną umiejętnie zagospodarowane.

Na etapie budowy mogą powstawać znaczne ilości mas ziemnych, które powinny być zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi m.in. ustawy prawo budowlane, ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawy prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach. Ponieważ sposób ich zagospodarowania regulują przepisy ustaw, nie ma potrzeby wprowadzania do projektu planu przepisów wyższego rzędu (ustaw). Przepisywanie zapisów aktów wyższego rzędu do zapisów akt niższego rzędu jest błędem legislacyjnym i jest niedopuszczalne, co potwierdzają liczne wyroki sądów. Należy również zauważyć, że w przypadku zmiany przepisów aktów wyższego rzędu, w aktach niższego rzędu pozostają zapisy już nieobowiązujące.

W fazie budowy projektowane inwestycje będą oddziaływać na środowisko stosunkowo krótko (w granicach kilku miesięcy, przy właściwej organizacji pracy i bez nieprzewidzianych utrudnień spowodowanych różnymi znaleziskami w gruncie). Uciążliwości będą występowały przy wykonywaniu robót ziemnych, takich jak: zbieranie humusu, wykopy pod fundamenty, wykopy pod sieci. Roboty te są wykonywane z reguły przy użyciu ciężkiego sprzętu takiego jak spychacz, koparka, ciężkie wywrotki, a więc maszyny o dużej mocy i dużym zużyciu paliwa, emitujące do otoczenia znaczne ilości spalin. Natężenia emisji spalin nie ma charakteru ciągłego. W czasie prac budowlanych może dojść do pylenia w związku z używaniem pylistych materiałów budowlanych. Stosunkowo krótki okres budowy i okresowość występowania emisji nie powinny spowodować długotrwałych oddziaływań na otaczające środowisko.

W trakcie prac budowlanych nastąpi prawdopodobnie okresowo i krótkotrwałe zmiana odczynu środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Źle składowane odpady mogą zagrażać wodom powierzchniowym, podziemnym i glebie poprzez powstające odcieki, a powietrzu w wyniku wydzielających się gazów oraz emitowanych do atmosfery frakcji pyłących. Zapobieganiu zanieczyszczenia podłoża odpadami stałymi lub ciekłymi służą określone odrębnymi przepisami wymagania dotyczące postępowania z odpadami i ściekami oraz warunki techniczne realizacji obiektów. Na etapie budowy bardzo ważne jest aby zaplecze budowy było zlokalizowane możliwie jak najdalej od jeziora, w miejscu o utwardzonym podłożu.

W granicach terenu objętego opracowaniem nie występują zewidencjonowane tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych. Analiza dostępnych materiałów kartograficznych oraz wizje terenowe wykazały, że w granicach części terenów elementarnych występują znaczne spadki terenu tj.: Tereny zieleni urządzonej oznaczone symbolem ZP1, Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolem MN3, Tereny sportu i rekreacji oznaczone symbolem US1 i US2, Tereny usług i turystyki oznaczone symbolem UT3 oraz Las (spadki w granicach 23%).

W dobie obowiązujących przepisów prawa i stosowanych obecnie technologii budowlanych nie ma obawy o uruchomienie procesów osuwiskowych na omawianym terenie. Zgodnie z ustawą Prawo budowlane (tj. Dz. U. 2013 poz. 1409 z późn. zm.) art. 5 ust. 1 „*Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)*”.

Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „*Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymogami art. 5 ust. 1-2b, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we*

właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych”.

Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się:

- 1) Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie, uwzględniające wymagania, o których mowa w art. 5 ust. 1-2b;
- 2) Warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych”.

Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy Prawo budowlane (tj. Dz. U. 2013 poz. 1409 z późn. zm.) art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki. Dlatego też należy pamiętać, że już na etapie opracowywania projektu budowlanego przez projektanta sporządza się (art. 34) „... w zależności od potrzeb, wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych”. Następnie zgodnie z art. 21a ust. 1 w/w ustawy „Kierownik budowy jest obowiązany, w oparciu o informację (...) sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych (...)”. Projektant i kierownik budowy są osobami kompetentnymi do określenia ryzyka wystąpienia procesów osuwiskowych na podstawie opracowanych do projektu budowlanego badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechnicznych warunków posadowienia obiektu budowlanego na terenie budowy, a tym samym są zobowiązani w/w przepisami prawa do dołożenie wszelkich starań aby nie doszło do procesów osuwiskowych.

Określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa wykonuje się poprzez wyżej wskazane badania geologiczno-inżynierskie ustalające geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych, których zakres określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 r. poz. 463).

Zgodnie z § 3 ust. 1. Ustalanie geotechnicznych warunków posadawiania polega na:

1. zaliczeniu obiektu budowlanego do odpowiedniej kategorii geotechnicznej;
2. zaprojektowaniu odwodnień budowlanych;
3. przygotowaniu oceny przydatności gruntów stosowanych w budowlach ziemnych;
4. zaprojektowaniu barier lub ekranów uszczelniających;
5. określeniu nośności, przemieszczeń i ogólnej stateczności podłoża gruntowego;
6. ustaleniu wzajemnego oddziaływania obiektu budowlanego i podłoża gruntowego w różnych fazach budowy i eksploatacji, a także wzajemnego oddziaływania obiektu budowlanego z obiektami sąsiadującymi;
7. ocenie stateczności zboczy, skarp wykopów i nasypów;
8. wyborze metody wzmocnienia podłoża gruntowego i stabilizacji zboczy, skarp wykopów i nasypów;
9. ocenie wzajemnego oddziaływania wód gruntowych i obiektu budowlanego;
10. ocenie stopnia zanieczyszczenia podłoża gruntowego i doboru metody oczyszczania gruntów.

Zgodnie z § 3 ust. 3 Geotechniczne warunki posadowienia przedstawia się w formie:

1. opinii geotechnicznej;
2. dokumentacji badań podłoża gruntowego;
3. projektu geotechnicznego.

W § 5 wskazano, że Geotechniczne warunki posadawiania ustala się w szczególności w oparciu o bieżące wyniki badań geotechnicznych gruntu, analizę danych archiwalnych, w tym analizę i ocenę dokumentacji geotechnicznej, geologiczno-inżynierskiej i hydrogeologicznej, obserwacji geodezyjnych zachowania się obiektów sąsiednich oraz innych danych dotyczących podłoża badanego terenu i jego otoczenia.

W § 4 ust. 4 określono, że „Kategorię geotechniczną całego obiektu lub jego poszczególnych części określa projektant obiektu budowlanego na podstawie badań

geotechnicznych gruntu, których zakres uzgadnia z wykonawcą specjalistycznych robót geotechnicznych”.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych (w tym GZWP 213 Olsztyn) i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez odprowadzanie ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, zaś wód opadowych i roztopowych z terenów szczelnej nawierzchni do kanalizacji deszczowej, po uprzednim wstępnym podczyszczeniu z substancji ropopochodnych. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju każdego miasta. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Przyrost ilości wytwarzanych ścieków będzie skorelowany z przyrostem powierzchni użytkowych zabudowy oraz liczbą mieszkańców i osób korzystających z obiektów. Zważywszy na zawarte w projekcie planu ustalenia dotyczące lokalizowanych usług i ich rodzaju, można wnioskować, że ścieki odprowadzane z tych obiektów nie będą w zasadzie odbiegały składem od ścieków komunalnych. W przypadku powstawania ścieków niespełniających wymaganych warunków, postępowanie z nimi powinno odpowiadać szczegółowym zasadom usuwania, wykorzystania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Na stan czystości powietrza atmosferycznego na terenie objętym projektem planu wpływ ma i będzie mieć tzw. tło ogólnomiejskie oraz ruch samochodowy w otoczeniu i wewnątrz. Projekt planu przewiduje, że *zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy należy realizować, stosując do celów grzewczych i technologicznych paliwa charakteryzującego się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosując do ich spalania urządzenia charakteryzujące się wysokim stopniem sprawności, dopuszcza się także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.* Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Tym samym nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitorów stacjonarnych, a faktyczny wpływ analizowanego sposobu zagospodarowania na powietrze będzie obojętny. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia emitowane przez pojedyncze gospodarstwa domowe są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich jednym z najpowszechniejszych sposobów domowego ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości czy odpady komunalne (opakowania z tworzyw sztucznych, produkty gumowe itd.). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska (setki tysięcy pojedynczych

gospodarstw domowych) do atmosfery wydzielane są ogromne ilości tlenu węgla, siarki, azotu, związków chloru, fluoru, metali ciężkich czy aerozoli smołowych.

Nakaz korzystania z niskoemisyjnych źródeł, wykluczających stosowania takich paliw, które powodują tzw. *niską emisję* w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Bardzo dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Gazociągi stanowią układy hermetycznie zamknięte i wyłączając stany awaryjne nie zagrażają środowisku naturalnemu. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

W projekcie planu wprowadzono zapisy w zakresie sposobu postępowania z odpadami komunalnymi, poprzez zapis, że *zasady zagospodarowania odpadów komunalnych określają właściwe uchwały Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będące aktem prawa miejscowego.*

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się zmian klimatu, z uwagi że tereny są już w przewadze zabudowane i zainwestowane.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to:

- natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów;
- stan techniczny pojazdów;
- rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów;
- organizacja ruchu drogowego.

W obszarze objętym projektem planu występują tereny chronione akustycznie w rozumieniu przepisów prawa (tereny wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz. U. 2014 poz. 112) tj.: Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, Tereny mieszkaniowo-usługowe, Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży i Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. W projekcie planu uwzględniono przepisy rozporządzenia poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów w Rozdziale 2 § 6 Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, dla całego obszaru objętego planem, ust. 3.

Przewiduje się, iż proponowane w projekcie planu zagospodarowanie wpłynie pozytywnie na zabytki i dobra materialne. Z uwagi, iż w granicach objętych opracowaniem znajdują się obiekty objęte ochroną konserwatorską, w tym dawna wieś Łupstych objęta strefą częściowej ochrony konserwatorskiej, w projekcie planu zostały określone szczegółowe zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
1. Tereny lasu (ZL).				
2. Tereny zielenie nieurządzonej – krajobrazowej (Z1, Z2, Z3).				
3. Tereny zieleni urządzonej (od ZP1 do ZP6).				
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Realizacja analizowanych sposobów zagospodarowania przyczyni się do poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcje filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz.

Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górną. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zalesionego. W związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarcu luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrze. Również niska zieleni miejska, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza. Trawniki zapobiegają także wtórnemu pyleniu z podłoża, które w warunkach miejskich jest bardzo uciążliwe.

Projektowane tereny zieleni wpłyną na stłumienia hałasu. Tłumienie fal akustycznych odbywa się na zasadzie ucięcia fal pod wpływem pni drzew i absorpcję przez gałęzie i liście działające jak rezonatory. Wytłumienie hałasu zwiększa się wraz z powierzchnią liści, gęstością zieleni i jej piętrowością, częstotliwością dźwięku oraz całą wielkością drzewostanu.

Tereny zieleni spowodują zatrzymanie części wód opadowych i roztopowych, które bez obecności roślinności byłyby odprowadzone do kanałów kanalizacji deszczowej. Wpłyną również pozytywnie na jakość odprowadzanych wód. Drzewa powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Obszary zieleni będą środowiskiem życia dla wielu zwierząt wzbogacających bioróżnorodność biologiczną i będących wskaźnikiem stanu środowiska siedlisk, w których mieszkamy. Staną się cennymi siedliskami dla różnych gatunków ptaków oraz innych gatunków zwierząt (płazów, gadów i ssaków).

Należy również pamiętać, iż drzewa przy miejscach postojowych przez zacienianie koronami samochodów wpływają na obniżanie temperatury parkingów i częściowo redukują emisję węglowodorów, ulatniających się ze zbiorników paliwa i przewodów.

Tereny zieleni poprawią estetykę analizowanego obszaru oraz terenów sąsiednich. Wpłyną również pozytywnie na zabytki oraz dobra kultury.

Wprowadzone tereny zieleni wpłyną pozytywnie na ludzi, poprzez podniesienie jakości walorów rekreacyjnych. Urządzone tereny zieleni przyczyniają się do obniżenia poziomu stresu, napięcia przemocy i agresji oraz pomagają zacieśniać więzi społeczne.

W granicach terenu Lasu oznaczonego symbolem ZL występuje pas technologiczny elektroenergetycznej linii napowietrznej wysokiego napięcia. W projekcie planu wyznaczono strefę ograniczonego zagospodarowania, stanowiącą pas technologiczny w obie strony od osi linii, co należy uznać za wystarczające warunki służące wstępnej ochronie przed negatywnymi skutkami oddziaływania pól elektromagnetycznych, w szczególności zdrowie i życie ludzi.

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
1. Tereny dróg publicznych (od KDD1 do KDD6), (KDL).				
2. Tereny dróg wewnętrznych (KDw).				
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	+	-	-
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Wydzielenie ciągów komunikacyjnych jest nieodzownym elementem każdego zainwestowania i zagospodarowania terenu. Głównym uzasadnieniem dla budowy, przebudowy lub rozbudowy drogi, skrzyżowania, węzła lub innych obiektów drogowych są zazwyczaj korzyści ekonomiczne i społeczne odnoszone przez mieszkańców i użytkowników.

Projektowane ciągi komunikacyjne zostały wydzielone w miejscach istniejących, co pozwoli na zachowanie obecnych walorów środowiska bez możliwości ich pogorszenia.

Proponowane w projekcie planu przebiegi dróg, a następnie ich właściwa eksploatacja będą wywierać pozytywny wpływ na środowisko przez poprawę jakości krajobrazu w tej części miasta, poprawę warunków funkcjonowania analizowanego obszaru wraz z poprawą bezpieczeństwa ruchu, stworzenie sieci połączeń sprzyjających rozwojowi i przestrzennemu rozmieszczeniu różnych funkcji w obszarze projektu planu oraz stwarza szansę dobrego eksponowania walorów zabytkowych obszaru, do czego przyczyni się odpowiednie prowadzenie dróg.

Oprócz aspektów pozytywnych inwestycje drogowe mogą powodować wiele negatywnych oddziaływań na bezpośrednie otoczenie dróg, tj. na środowisko przyrodnicze, kulturowe, warunki życia ludzi. Analizując jednak ustalenia projektu planu nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na środowisko, ponieważ projektowane ciągi komunikacyjne zostały wydzielone w miejscach istniejących.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje ich odprowadzanie z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji. Wody opadowe i roztopowe spływające z powierzchni nieprzepuszczalnych np.: dróg znajdujących się na terenach o małej emisji zanieczyszczeń są najczęściej przechwytywane przez muldy lub rowy przydrożne, których powierzchnia jest porośnięta trawą pełniącą funkcje filtra umożliwiającego separację zawieszin z opadów. Oczyszczanie wód opadowych w odpowiednio dobranych osadnikach i separatorach ropopochodnych powinno być ograniczone jedynie do terenów narażonych na dużą emisję zanieczyszczeń (ciągi komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu). Na pozostałych obszarach wody opadowe i roztopowe należy w maksymalnym stopniu zatrzymać w miejscu powstawania opadów poprzez systemy infiltracyjne do gruntu.

Inwestycje drogowe nie generują zapotrzebowania na wodę i nie generują innych ścieków, niż wody opadowe i roztopowe. Droga pokryta nawierzchnią szczelną (np.: asfalt) powoduje, iż odpływ powierzchniowy wód jest bardzo duży, natomiast utrudnione jest wsiąkanie wody do gruntu.

W sezonie zimowym wody pochodzące z dróg mogą być zanieczyszczone środkami stosowanymi do utrzymania właściwego stanu dróg tj.: piasek, sól kamienna, itp. Użytkowanie dróg stwarza również potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych poprzez możliwość zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi, jednak realne zagrożenie należy ocenić jako niewielkie. Przy budowie i remoncie dróg ważne jest wykonanie właściwego odwodnienia i budowa kanalizacji deszczowej, które spowodują wzrost ilości ścieków deszczowych, jak i odprowadzanych z nimi ładunków zanieczyszczeń. Zanieczyszczenia te nie będą stanowiły bezpośredniego zagrożenia dla środowiska, ponieważ będą transportowane w szczelnych przewodach kanalizacyjnych, a następnie zostaną poddane procesowi oczyszczania. Oczyszczone już ścieki nie będą stanowiły zagrożenia dla stanu czystości odbiornika.

Ponieważ projekt planu przewiduje lokalizację ciągów komunikacyjnych zgodnie z aktualnym sposobem zagospodarowania wpływ inwestycji drogowych na rośliny będzie obojętny.

Właściwe zagospodarowanie ciągów komunikacyjnych wpłynie pozytywnie na krajobraz, ponieważ urządzone drogi poprawią ogólną estetykę i atrakcyjność analizowanych terenów i terenów sąsiednich.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie rozwiązań komunikacyjnych na powietrze atmosferyczne, powierzchnię ziemi, zasoby naturalne i klimat.

Realizacji ciągów komunikacyjnych wpłynie pozytywnie na dobra materialne i zabytki poprawiając estetykę, funkcjonalność i użyteczność terenów dla mieszkańców i

użytkowników. Jednocześnie będzie to miało pozytywny wpływ na ludzi, ponieważ będą mogli szybko i bezpiecznie przemieszczać się po drogach o dobrych przepustowościach i nawierzchniach.

Działania z zakresu analizowanych sposobów zagospodarowania nie będą miały wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć mogą mieć charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi. - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Uszczelnienie powierzchni ziemi. - Wykorzystywane wód jeziora Ukiel w celach rekreacyjnych głównie w okresie letnim.
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. - Wykorzystywane wód jeziora Ukiel w celach rekreacyjnych głównie w okresie letnim.
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wykorzystywane wód jeziora Ukiel w celach rekreacyjnych głównie w okresie letnim.
Krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas „budowlany”. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami. - Odpady budowlane. 	<ul style="list-style-type: none"> - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi (zwłaszcza w sezonie letnim).
Długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. - 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Oddziaływanie na faunę. - Zmiany fizykochemiczne gleb. - Wykorzystywane wód jeziora Ukiel w celach rekreacyjnych głównie w okresie letnim.
Stałe	<ul style="list-style-type: none"> - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Możliwa minimalna zmiana mikroklimatu. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. - Uszczelnienie powierzchni ziemi. - Wykorzystywane wód jeziora Ukiel w celach rekreacyjnych głównie w okresie letnim.
Chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - Powstanie odpadów „budowlanych” oraz nasypów gruntu z wykopów. - Zwiększony ruch pojazdów. - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi i ruchem pojazdów. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związany z użytkowaniem terenów. - Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego. - Wykorzystywane wód jeziora Ukiel w celach rekreacyjnych głównie w okresie letnim.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne.	– Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie, nieodwracalne, pozytywne.
Fauna	– Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, pozytywne i negatywne.
Flora	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, stosunkowo mało znaczące.	– Oddziaływania będą stałe, nieodwracalne, znaczące.
Powierzchnia ziemi i warunki gruntowo – wodne	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowania.	– Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, nieodwracalne w obszarze zainwestowania.
Wody	– Oddziaływania będą bezpośrednie.	– Oddziaływania będą bezpośrednie.
Powietrze	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	– Oddziaływania będą krótkookresowe, bezpośrednie.
Hałas i wibracje	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe, zmienne w zależności od pory roku.
Zabytki i dobra kultury	– Oddziaływania będą okresowe, bezpośrednie.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, znaczące, długookresowe, pozytywne.
Krajobraz	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, krótkookresowe.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, długookresowe.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska oraz racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 3 ust. 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.). W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza.

W analizowanym projekcie planu zaproponowano rozwiązania mające na celu zapobieżenie ewentualnym zanieczyszczeniom środowiska. W zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych w projekcie planu wprowadzono następujące ustalenia:

1. W § 6 *Ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, dla całego obszaru objętego planem* wprowadzono następujące ustalenia:
 - w usta. 6, że *wody opadowe i roztopowe pochodzące z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych wymagają oczyszczenia, zgodnie z przepisami odrębnymi.*
 - w ust. 9, że *obszar objęty planem wchodzi w skład aglomeracji Olsztyn, wyznaczonej Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 14/73/14 z dnia 30 grudnia 2014, w której wprowadzono zasadę odprowadzenia*

- ścieków komunalnych poprzez system kanalizacji sanitarnej na oczyszczalnię ścieków "Łyna", z uwzględnieniem ustaleń niniejszej uchwały.
2. W § 9 Ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych wprowadzono następujące ustalenia:
- W ust. 2, że zagospodarowanie terenu objętego planem powinno być podporządkowane wymogom ochrony ilościowej i jakościowej wód podziemnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 213 Olsztyn, na jego projektowanym obszarze ochronnym o zaostrzonych rygorach, w celu utrzymania dobrego stanu chemicznego tych wód – stosuje się przepisy prawa wodnego.
3. W § 12 Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej dla całego obszaru w granicach planu wprowadzono następujące ustalenia:
- W ust. 1 Ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w pkt. 1 – 6 że:
 - o podstawą ustaleń planu są Programy Rozbudowy: Wodociągów, Kanalizacji Sanitarnej i Kanalizacji Deszczowej oraz Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla miasta Olsztyna;
 - o zachowuje się, przy przystosowaniu do bieżących potrzeb, istniejącą w obszarze planu infrastrukturę techniczną;
 - o w granicach planu działka budowlana, przeznaczona pod zabudowę z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość uzbrojenia działki lub podłączenia bezpośrednio budynku do zewnętrznych sieci: elektroenergetycznej, wodociągowej i kanalizacji sanitarnej;
 - o zaopatrzenie w wodę obiektów budowlanych w obrębie planu należy przewidzieć z istniejącej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych;
 - o odprowadzenie i oczyszczanie wód opadowych i roztopowych:
 - a) wprowadza się nakaz odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do systemu kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji,
 - b) wody opadowe i roztopowe z pozostałych powierzchni w granicach nieruchomości należy odprowadzić do gruntu, po uprzednim rozpoznaniu wodochłonności podłoża. Dla nawierzchni utwardzonych należy stosować materiały i technologie umożliwiające wsiąkanie wód do gruntu, należy odprowadzać je do sieci kanalizacji deszczowej;
 - o odprowadzenie ścieków bytowych z budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi - do miejskiej kanalizacji sanitarnej, w oparciu o istniejący system kanalizacji komunalnej. W przypadku prowadzenia usług gastronomicznych, ścieki, przed wprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej należy podczyścić w separatorze tłuszczów.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.) pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej

ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa; natomiast zgodnie z art. 75 ust. 4 zakres obowiązków w zakresie kompensacji określa właściwy organ administracji w pozwoleniu na budowę. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.) przesłanką kompensacji przyrodniczej, jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, i wobec braku rozwiązań alternatywnych, jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1235 z późn. zm.), rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów, materiałów planistycznych i przeprowadzonych badań terenowych wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski wynikające z przeprowadzonych badań oraz uwarunkowań przyrodniczych.:

- Sugeruje się zmodyfikować zapis *Zadrzewienia porastające pas przybrzeżny jeziora oraz strefy litoralne podlegają ochronie, za wyjątkiem terenów zieleni urządzonej ZP2, usług turystyki UT2 i UT3 oraz sportu i rekreacji US1, gdzie dopuszcza się dostosowanie zieleni do potrzeb wiodących funkcji*. Wskazanym byłoby wprowadzić zapis o nakazie zachowania zadrzewień nadwodnych jeziora Ukiel i wkomponowaniu ich w możliwie największym stopniu w nowe sposoby zagospodarowania. Należy podkreślić, że zadrzewienia te pełnią funkcje glebochronne i wiatrochronne, zapobiegające procesom erozji wodnej i wietrznej oraz stanowią bufor ochronny wód jeziora.
- W projekcie planu wprowadzono zapis mówiący, że *w granicach terenu ZP1 występują skarpy o stromych zboczach, w zagospodarowaniu terenu należy przewidzieć ich ochronę w taki sposób, aby nie dopuścić do osuwania się mas ziemnych do jeziora*. Analiza dostępnych materiałów kartograficznych oraz wizje terenowe wykazały, że również w granicach innych terenów elementarnych występują znaczne spadki terenu tj.: Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolem MN3 (spadki w granicach 15%), Tereny sportu i rekreacji oznaczone symbolem US1 (spadki w granicach 19%) i US2

(spadki w granicach 13%), Tereny usług i turystyki oznaczone symbolem UT3 (spadki w granicach 18%) oraz Las (spadki w granicach 23%). Dlatego też dla tych terenów sugeruje się również wprowadzić zapisy, że *w zagospodarowaniu terenu należy przewidzieć ich ochronę w taki sposób, aby nie dopuścić do osuwania się mas ziemnych.*

- Ponadto Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolem MN3 położone są w granicach OCHK Doliny Środkowej Łyny, w granicach którego obowiązuje m.in. *Zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych.* Sugeruje się, aby w ustaleniach szczegółowych dla wydzielonego terenu elementarnego wprowadzić dodatkowy zapis, że *projekt zagospodarowania działki należy dostosować do istniejącej rzeźby terenu.*
- W granicach terenów położonych w sąsiedzie jeziora Ukiel przeznaczonych pod zabudowę (Tereny sportu i rekreacji oznaczone symbolem US1, US2, US3 oraz Tereny usług i turystyki oznaczone symbolem UT3) mogą występować złożone i skomplikowane warunki gruntowe, dlatego też sugeruje się wprowadzić zapis, że *przed rozpoczęciem prac projektowych należy ustalić geotechniczne warunki posadowienia obiektu budowlanego zgodnie z przepisami odrębnymi.*

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- Prace ziemne oraz inne prace związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, prowadzone w obrębie bryły korzeniowej drzew lub krzewów powinny być wykonywane w sposób najmniej szkodzący drzewom lub krzewom zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody (tj. Dz. U. 2015 poz. 1651 z późn. zm.).
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.

Po uwzględnieniu powyższych sugestii oraz właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno–przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXV/446/12 Rady Miasta Olsztyna z dnia 20 lipca 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego otoczenia jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.108.2012.MT z dnia 27 września 2012 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.64.2012 z dnia 28 września 2012 r.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza sporządzana była etapowo i polegała na ocenie poszczególnych, kolejno powstających wariantów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wprowadzaniu do nich możliwych poprawek.

Ustalania projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera postanowienia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy wstępne, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje ważniejszych pojęć użytych w treści uchwały, przyjęte na potrzeby planu,
 - oznaczenia symboli i opis przeznaczenia terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi.
- Rozdział II – Ustalenie dotyczące wszystkich terenów objętych planem, zawierający:
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, oraz zasad kształtowania przestrzeni publicznych,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - opis ustaleń dotyczących zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - opis ustaleń dotyczących paramentów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania,
 - opis ustaleń dotyczących granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych,
 - opis ustaleń dotyczących szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
 - opis ustaleń dotyczących szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
 - opis ustaleń dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
 - zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, za wyjątkiem zaplecza budowy, obiektów wystaw i imprez plenerowych oraz obiektów dopuszczonych ustaleniami szczegółowymi,
 - ustaleniu stawki stanowiącej podstawę określenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - dopuszczenie organizacji imprez masowych na terenie UT, US i ZP,
 - opis zadań dla realizacji celów publicznych w rozumieniu przepisów art. 2 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
- Rozdział 3 – Ustalania szczegółowe – karty terenu, zawierający:
 - karty terenu dla poszczególnych terenów wydzielonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonymi symbolami,
- Rozdział 4 – Postanowienia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN)
2. Tereny zabudowy usługowej (U)

3. Tereny usług oświatowych (UO)
4. Tereny usług turystyki (UT)
5. Tereny sportu i rekreacji (US)
6. Tereny zabudowy kultu religijnego (UK)
7. Tereny zieleni urządzonej (ZP)
8. Tereny zieleni nieurządzonej – krajobrazowe (Z)
9. Tereny lasu (ZL)
10. Tereny dróg publicznych (KDD, KDL)
11. Tereny dróg wewnętrznych (KDW)
12. Tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja (K).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i/lub dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza takie przeznaczenie funkcjonalne, które jest przeważające na danym terenie, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy, jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie terenu, które uzupełnia przeznaczenie podstawowe, w zakresie i na warunkach określonych w ustaleniach szczegółowych planu lub występuje zamiennie.

W punkcie 1.4 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

W punkcie 6 prognozy wskazano, że w otoczeniu terenu objętego projektem planu znajdują się: jezioro Ukiel, tereny niezabudowane i niezagospodarowane, w tym dolina w sąsiedztwie drogi łączącej osiedle Gutkowo z Łupstychem (ulica Żurawia) zwana „Żurawią Doliną”, tereny zabudowane i zagospodarowane oraz kompleksy leśne. Analizując ustalenia projektu planu przeanalizowano jaki wpływ będzie miało projektowane zagospodarowanie na w/w elementy środowiska.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływy ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Punktem wyjściowy do prognozowania zmian w środowisku w wyniku realizacji zapisów ustaleń projektu planu jest przedstawienie w punkcie 5 prognozy istniejącego stanu środowiska. Opis elementów środowiska oparto o *Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego otoczenia jeziora Ukiel w Olsztynie – rejon Łupstych* sporządzone przez Eko-Investment Wojciech Kopliński KOP-EKO Doradztwo Środowiskowe Kamilla Górską-Koplińską. Ponadto w ramach opracowywania niniejszej prognozy przeprowadzono badania terenowych występujących gatunków flory, fauny i grzybów.

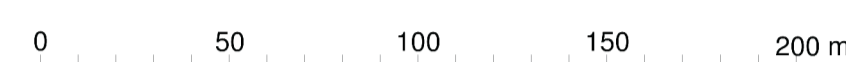
Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U 2013 poz. 1235 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływ ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Z uwagi na skalę opracowania oraz oddalenie od granic kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OTOCZENIA JEZIORA UKIEL - REJON ŁUPSTYCH

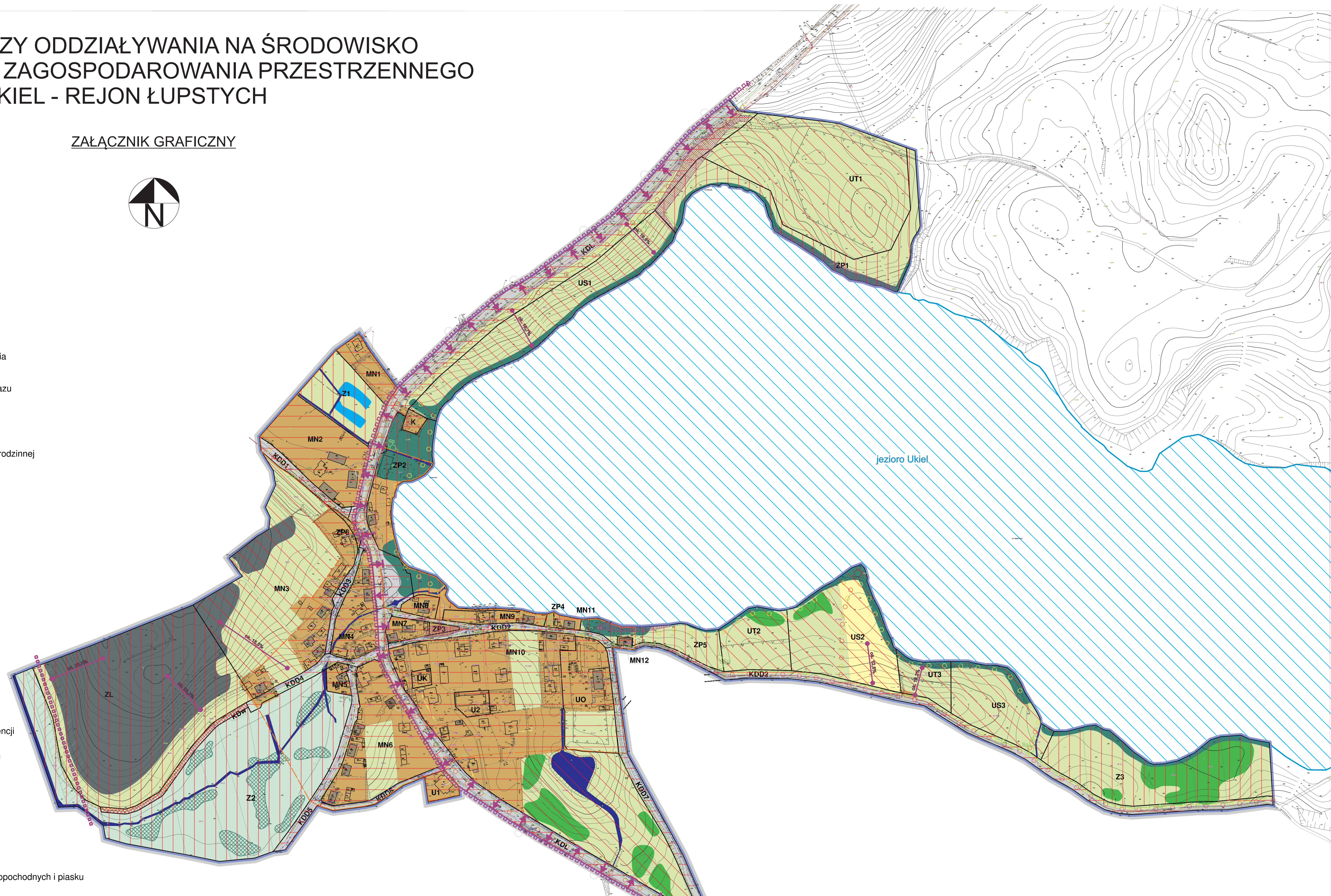
ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY

PRZESKALOWANO DO 1:2000
SKALA 1:1000



LEGENDA:

- granica gminy Olsztyn
- granica planu
- linia rozgraniczająca tereny o różnych funkcjach i zasadach zagospodarowania
- nieprzekraczalne linie zabudowy
- granica Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny
- ciągi piesze
- ciągi rowerowe
- MN** tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
- U** tereny zabudowy usługowej
- UO** tereny usług oświaty
- UT** tereny usług turystyki
- US** tereny sportu i rekreacji
- UK** tereny zabudowy kultu religijnego
- ZP** zieleni urzędzona
- ZL** las
- Z** zieleni nieurzędzona - krajobrazowa
- KDD**
KDL tereny dróg publicznych
- KDw** tereny dróg wewnętrznych
- K** tereny infrastruktury technicznej - kanalizacja
- pas eksploatacyjny wzdłuż sieci wyłączony z zabudowy
- granica strefy częściowej ochrony konserwatorskiej
- oznaczenie budynków z gminnej ewidencji zabytków
- lokalizacja stanowisk archeologicznych
- zieleni historyczna
- punkt widokowy
- wodociąg projektowany
- kanalizacja sanitarna projektowana
- kanalizacja deszczowa projektowana
- projektowany separator substancji ropopochodnych i piasku



LEGENDA DO RYSUNKU STRUKTURY EKOFIZJOGRAFICZNEJ I WALORYZACJI:	
<p>I. Czynniki środowiska przyrodniczego oraz uwarunkowania i elementy przestrzenne mające znaczenie dla zabudowy i zagospodarowania terenu:</p> <ul style="list-style-type: none"> Granica Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny, na którym obowiązują przepisy Uchwały Nr VIII/207/15 Sejmiku Woj. Warm.-Maz. z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wyznaczenia ww. OCHIK (Dz. Urzęd. Woj. Warm.-Maz. z 2015 r. poz. 2748). Obszary oświetlenia miejsc emisji hałasu komunikacyjnego (samochodowego) stanowiącego istniejącą drogę publiczną łączącą drogę krajową nr 16 z drogą wojewódzką nr 527. Dla terenów chronionych akustycznie przepisami rozporządzenia w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku należy określić w planie dopuszczalne poziomy hałasu zgodnie z przepisami w/w rozporządzenia. Oznaczenie przebiegu istniejącej naziemnej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia wyznaczającej pole elektromagnetyczne, którego oddziaływanie należy uwzględnić przy lokalizacji budynków oraz długookresowym przebywaniu ludzi. Skarpy, głównie antropogeniczne o znaczących spadkach sięgających do kilkudziesięciu procent mogące w wyniku niewielkich działań antropogenicznych lub procesów przyrodniczych ulec ruchom masowym ziemi. Linia pomiaru spadku terenu określająca nachylenie w procentach. Ze względu na konfigurację terenu - znaczne nachylenia sugeruje się prace projektowe poprzedzić badaniami geotechnicznymi. 	<p>II. Oznaczenie poszczególnych komponentów środowiska wraz z waloryzacją i analiza aktualnego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów.</p> <p>A. Tereny zieleni wysokiej i wód powierzchniowych o wysokich walorach przyrodniczych. Przewidywane do zagospodarowania jako tereny zieleni lasnej, naturalnej lub nieurządzonej i wód powierzchniowych. Pełnią funkcje krajobrazowe i ekologiczne w stosunku do procesów zachodzących w środowisku przyrodniczym.</p> <ul style="list-style-type: none"> Fragmenty kompleksu lasnego występujące na gruntach porolnych w wyniku sukcesji wtórnej. Mają duże znaczenie dla środowiska przyrodniczego ponieważ pełnią funkcje ekologiczne w stosunku do procesów zachodzących w środowisku. Ponadto wykazują korzystne na krajobraz i wzbogacają różnorodność. Wykazany jest pozostawienie w stanie dotychczasowym i zaplanowanie ustalenia ograniczających wyznaczonej dzwoni. Pas zadrzewień i zakrzewień nadsiedzi. Zapobiega procesom erozji wodnej i wietrznej - pełni funkcje głębokościowe i wiatrosłone, a także stanowi bufor ochronny wód powierzchniowych jeziora Ukiel. Zaleca się pozostawienie w stanie naturalnym, dotychczasowym i zaplanowanie ograniczające wysięk. Antropogeniczne zbiorniki wodne z różnorodnością wód i wodolubną. Wody powierzchniowe należy chronić przed wpływem odpadów zanieczyszczeń. Wykazany jest odczyszczenie zbiorników wodnych trwałą różnorodnością trawostaw. Teren zmielony lub zmielony z miejscami podmokłymi, szczególnie w okresie wiosennym i jesiennym o małych korzystnych warunkach do zabudowy ze względu na niekorzystne warunki gruntowo-wodne. Planujemy niepełnym skłupami zakrzewień wierzby i olchy. Ze względu na znaczącą funkcję ekologiczną i krajobrazową teren należy pozostawić w stanie dotychczasowym. Niewielkie skupiska zakrzewień wierzby i olchy, które ze względu na znaczącą funkcję ekologiczną i krajobrazową należy pozostawić w stanie obecnym. <p>UWAGA - Skupiska powyższej różnorodności i zbiorniki wodne zostały wyznaczone na podstawie m.in. ortofotomapy, zdjęć satelitarnych i wizji terenowych. Szczegółowy wykaz gatunków flory i fauny występujących na powyższych terenach zamieszczono w części opisowej prognozy.</p>
<p>B. Tereny w większości porolne porolnie zielenią niską i skupiskami drzew na ogół o przeciętnych walorach przyrodniczych. W większości warunki fizjograficzne korzystne do zabudowy (pobytu ludzi).</p> <ul style="list-style-type: none"> Tereny porolne zborowiskami różnorodności syntantycznej (zieleni niskiej), miejscami występującej różnorodności ruderalnej i samosiewu drzew oraz krzewów, a także tereny skłopy i rowy przydrożnych porolnie głównie różnorodności ruderalnej. Miejscami tereny o małych korzystnych warunkach do zabudowy ze względu na znaczne nachylenie i spady terenu. Enklawy zadrzewień i zakrzewień różnorodnych oraz towarzyszących zabudowie wyspach na gruntach porolnych w wyniku sukcesji wtórnej. Wykazano ze względu na młody wiek i brak występowania siedlak fauny nie pełni istotnych funkcji ekologicznych jednak wpływa korzystnie na krajobraz. Rowy melioracyjne w przeciętnym stanie technicznym - częściowo zarosnięte i słabo drożne. Powinny być chronione przed wpływem zanieczyszczeń i otoczone trwałą różnorodnością trawostaw. 	<p>C. Tereny zabudowane i zainwestowane oraz przekształcone działalności ludzką i towarzyszącymi zbiorowiskami głównie różnorodności ruderalnej oraz antropogenicznej. Na ogół o niskich walorach przyrodniczych.</p> <ul style="list-style-type: none"> Tereny zabudowane i zagospodarowane, w skład których wchodzi zabudowa mieszkaniowa, a także zabudowa gospodarcza, garażowa i usługowa wraz z ogrodami przydomowymi, komunikacją wewnętrzną, infrastrukturą techniczną, ogrodzeniami i różnorodnością na ogół antropogeniczną. Nasadzenia różnorodności antropogenicznej: kilkulatnie i kilkunastoletnie drzewa i krzewy, w tym rowocice o niskich walorach przyrodniczych. Istniejące pasy drogowo-cięgów komunikacyjnych o nawierzchniach nieprzepuszczalnych - asfaltowych i betonowych oraz o nawierzchniach przepuszczalnych - gruntowych miejscami z towarzyszącą różnorodnością głównie ruderalną.

PROGNOZOWANE SKUTKI USTALEN PROJEKTU PLANU DLA ŚRODOWISKA:	
	Ponieważ projektowane przeznaczenia terenów w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są w większości zgodne z obecnymi sposobami wykorzystania i użytkowania terenów - prowadzi do ochrony walorów środowiska prognozuje się ZMIANĘ DOTYCHCZASOWYCH WALORÓW ŚRODOWISKA PROWADZĄCĄ DO ICH PODWYŻSZENIA.
	Ponieważ projektowane przeznaczenia terenów w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają istniejący stan funkcjonalno-przestrzenny, a także go chronią prognozuje się ZACHOWANIE OBECNYCH WALORÓW ŚRODOWISKA Z OGRANICZENIEM MOŻLIWOŚCI ICH OSŁABIENIA.
	Ponieważ projektowane przeznaczenia terenów w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są inne niż obecne sposoby wykorzystania i użytkowania terenów, lecz stanowią konieczną i niezbędne minimum do obsługi analizowanego terenu i nie spowodują znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko prognozuje się ZMIANĘ DOTYCHCZASOWYCH WALORÓW ŚRODOWISKA PROWADZĄCĄ DO POWSTANIA NOWEJ JAKOŚCI ŚRODOWISKA.
	Ponieważ projektowane przeznaczenia terenów w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest inne niż obecne sposoby wykorzystania i użytkowania terenów, lecz stanowią konieczną i niezbędne minimum do obsługi analizowanego terenu i nie spowodują znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko prognozuje się ZMIANĘ OBECNYCH WALORÓW ŚRODOWISKA PROWADZĄCĄ DO ICH NIEZNAJCZYNNEGO OSŁABIENIA.